

GÖTEBORGS UNIVERSITET
HANDELSHÖGSKOLAN

Reglerad hållbarhetsrapportering

- En kvantitativ studie om skillnader mellan branscher gällande omfattning av hållbarhetsrapportering i svenska medelstora aktiebolag

Kandidatuppsats i företagsekonomi, 15 hp

Externredovisning

VT2020

Handledare: Marita Blomkvist

Författare: Frida Israels

Felicia Sandersnäs

Sammanfattning

Examensarbete i företagsekonomi, Handelshögskolan vid Göteborgs universitet,

Kandidatuppsats, Externredovisning VT20

Författare: Frida Israels & Felicia Sandersnäs

Handledare: Marita Blomkvist

Titel: Reglerad hållbarhetsrapportering i svenska medelstora aktiebolag: en kvantitativ studie om skillnader mellan branscher gällande omfattning av hållbarhetsrapportering

Bakgrund och problem: Hållbarhet har över åren fått större utrymme bland samhällets aktörer, vilket har ökat efterfrågan på hållbarhetsinformation från företag. År 2016 upprättades därför ett svenskt lagkrav gällande hållbarhetsrapportering, med grund i ett EU-direktiv från 2014. Direktivet antogs i princip fullt ut, dock med en utökning av vilka företag som ska hållbarhetsrapportera. Tidigare forskning har redan innan reglering infördes försökt kartlägga vad som driver hållbarhetsrapportering, där bland annat branschtillhörighet använts för att förklara dess omfattning. Studier har även funnit att skillnader mellan branscher föreligger.

Syfte: Syftet med studien är att undersöka i vilken omfattning svenska medelstora aktiebolag hållbarhetsrapporterar enligt lagkravet. Vidare syftar studien till att undersöka om skillnader mellan branscher föreligger samt om branschtillhörighet kan förklara företags omfattning av hållbarhetsrapportering.

Teoretisk referensram: Lagkravet beskrivs med de delar som ingår för att ge läsaren en uppfattning om hur detta är utformat. Två systemorienterade ekonomiska teorier, intressentteori och legitimitetsteori, som kan ge en förklaring till varför företag väljer att publicera icke-finansiell information presenteras. Resultat från tidigare studier återges, vilka ligger till grund för hypoteser som ställs upp.

Metod: Studien antar en deduktiv ansats och har en kvantitativ inriktning. Hållbarhetsrapporter för 221 företag analyseras genom en kvalitativ innehållsanalys. Vidare genomförs en statistisk analys för att undersöka sambandet mellan hållbarhetsrapportering och branschtillhörighet, ihop med ett antal kontrollvariabler.

Resultat och slutsatser: Studien finner att svenska medelstora företag hållbarhetsrapporterar i en relativt liten omfattning och att få företag lever upp till lagkravet till fullo. Skillnader mellan branscher återfinns i liten utsträckning, med fastighet och teknologi som de branscher som rapporterar mest respektive minst. Branschtillhörighet påverkar inte, enligt resultatet, i vilken omfattning svenska medelstora företag hållbarhetsrapporterar.

Nyckelord: *hållbarhetsrapportering, SFS 2016:947, 2014/95/EU, bransch, intressenter, legitimitet*

Förord

Vi vill rikta ett stort tack till vår handledare Marita Blomkvist på Handelshögskolan vid Göteborgs universitet för värdefull handledning genom hela uppsatsprocessen. Vidare vill vi också rikta ett tack till seminariegrupperna och opponenterna som gett oss konstruktiv kritik och användbara synpunkter som fört arbetet framåt. Slutligen vill vi tacka varandra för ett väl utfört samarbete.

Göteborg 30 maj 2020

Frida Israels

Felicia Sandersnäs

Innehållsförteckning

1 INLEDNING	1
1.1 BAKGRUND	1
1.2 PROBLEMDISKUSSION.....	3
1.3 SYFTE.....	4
1.4 FORSKNINGSFRÅGOR.....	4
1.5 DISPOSITION.....	4
2 REFERENSRAM	5
2.1 LAG OM ÄNDRING I ÅRSREDOVISNINGSLAGEN SFS 2016:947	5
2.1.1 Miljö	6
2.1.2 Sociala förhållanden & personal	7
2.1.3 Mänskliga rättigheter	7
2.1.4 Motverkan av korruption.....	7
2.2 SYSTEMORIENTERADE EKONOMISKA TEORIER.....	7
2.2.1 Intressentteori.....	7
2.2.2 Legitimitetsteori.....	8
2.3 TIDIGARE STUDIER	9
2.4 HYPOTESFORMULERING	11
3 METOD	12
3.1 FORSKNINGSDESIGN	12
3.2 LITTERATURSÖKNING.....	12
3.3 DATAINSAMLING OCH BEARBETNING	12
3.3.1 Urval av företag och rapporter	13
3.3.2 Bortfallsanalys.....	13
3.3.3 Branschindelning.....	14
3.3.4 Checklista för omfattning av hållbarhetsrapportering.....	14
3.3.5 Innehållsanalys.....	15
3.4 STATISTISK ANALYS	17
3.4.1 Variabler.....	17
3.4.2 Studiens modell.....	20
3.4.3 Deskriptiv analys	20
3.4.4 Korrelationsanalys	20
3.4.5 Regressionsanalys	21
3.5 METODREFLEKTION	22
3.5.1 Reliabilitet	22
3.5.2 Validitet	22
4 RESULTAT & ANALYS	24
4.1 DESKRIPTIV ANALYS	24
4.2 KORRELATIONSANALYS	26
4.3 REGRESSIONSANALYS	29
5 DISKUSSION	31
5.1 HÅLLBARHETSRAPPORTERINGENS OMFATTNING	31
5.2 SKILLNADER MELLAN BRANSCHER GÄLLANDE HÅLLBARHETSRAPPORTERINGENS OMFATTNING	34
5.3 BRANSCHENS PÅVERKAN PÅ HÅLLBARHETSRAPPORTERINGENS OMFATTNING	36
6 SLUTSATSER	38
6.1 STUDIENS SLUTSATSER.....	38
6.2 FÖRSLAG TILL VIDARE FORSKNING	39
REFERENSLISTA	40
BILAGA 1 - SLUTGILTIGT URVAL AV FÖRETAG.....	46
BILAGA 2 - REKOMMENDATIONER FRÅN FAR OCH SVENSKT NÄRINGSLIV	49

Tabell- och figurförteckning

FIGUR 1: BESLUTSTRÄD FÖR HÅLLBARHETSRAPPORTERINGSSKYLDIGHET (FAR, 2018).	5
TABELL 1: CHECKLISTA FÖR OMFATTNING AV HÅLLBARHETSRAPPORTERING	15
TABELL 2: EXEMPEL PÅ TEXTTOLKNING I HÅLLBARHETSRAPPORTER.....	16
TABELL 3: FÖRDELNING AV TOTALPOÄNG FÖR HÅLLBARHETSRAPPORTERING	24
TABELL 4: HÅLLBARHETSRAPPORTERING (TOTALPOÄNG) PER BRANSCH	25
TABELL 5: BÖRSNOTERING OCH VÄSENTLIGHETSANALYS PÅVERKAN PÅ HÅLLBARHETSRAPPORTERING (TOTALPOÄNG)	26
TABELL 6: PEARSON'S KORRELATIONSTEST.....	26
TABELL 7: SPEARMAN'S KORRELATIONSTEST	28
TABELL 8: P-VÄRDEN FÖR CHI-SQUARE TEST OCH FISHER'S EXACT TEST.....	29
TABELL 9: REGRESSIONSMODELLER	30

1 Inledning

1.1 Bakgrund

Hållbarhet har över åren fått ett allt större utrymme både medialt och bland samhällets aktörer. I och med detta har hållbarhet blivit ett globalt fenomen och allt fler instanser inkorporerar ett hållbart tänkande i sin verksamhet. I september 2015 antog stats- och regeringschefer världen över Agenda 2030 som innefattar globala mål för hållbar utveckling. Dessa globala mål kan ses som en grundpelare för hur företag och människor ska verka för att uppnå ett hållbart samhälle. Målen syftar bland annat till att utrota fattigdom, motverka klimatförändringar samt att bidra till fredliga och inkluderande samhällen. Målen är 17 stycken och ska vara uppfyllda år 2030 (FN, u.å). Hållbarhet är under en ständig diskussion och definitioner av begreppet är många, de flesta har dock antagit definitionen från Brundtlandkommissionen (1987):

”En hållbar utveckling är en utveckling som tillfredsställer dagens behov utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillfredsställa sina behov”.

(Nationalencyklopedin, u.å)

Företagens engagemang är betydelsefullt för att arbetet mot ett hållbart samhälle ska kunna genomföras och det blir viktigt att de frågar sig själva hur de kan bidra, med Agenda 2030 som utgångspunkt. Hållbarhetsmålen bör därmed integreras i affärsstrategier och sedan sammanfattas i års- och hållbarhetsredovisningarna. Enligt en studie genomförd av PwC 2018 inkluderas hållbarhetsmålen i rapporteringen i hög grad, närmare bestämt i 90 procent av de svenska börsnoterade bolagen på OMX30 (PwC, 2018). Även KPMG har genomfört en studie som visar på att Sverige är med på topp tio-listan över de länder i världen som hållbarhetsrapporterar mest (KPMG, 2017). Hållbarhetsområdets ökade uppmärksamhet leder till att hållbarhetsredovisningen blir av vikt, inte bara för företagen själva, utan även för utomstående intressenter som stat, investerare och konsumenter. Det är inte bara för samhällsnyttan som hållbarhetsredovisning blir central, utan även för att öka transparensen. Det skulle ge investerare större möjligheter att göra rimliga värderingar, samt ge dem en större helhetsbild som innefattar mer än enbart ekonomiska prestationer. En större helhetsbild kan skapa ett ökat förtroende mellan företag och intressenter, vilket kan vara av stor vikt eftersom många företag lider av förtroendebrist inom samhället efter ett antal skandaler (KPMG, 2016).

Eftersom hållbarhetsredovisningen på senare år har blivit betydelsefull för externa parter har även behovet växt för reglering av detta område. Den reglering som idag är rådande, för svenska företag, har sitt ursprung i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU. Direktivet antogs med syftet att öka öppenheten och transparensen så att hållbarhetsinformation från företagen inom medlemsländerna blir mer jämförbar och uppnår en högre nivå. Ett tillägg är att Europaparlamentet även menar att det finns möjlighet för medlemsländerna att själva skärpa till direktivet om de upplever att fler förbättringsmöjligheter är tänkbara (Direktiv 2014/95/EU). Direktivet menar att stora företag av allmänt intresse ska hållbarhetsrapportera, vilket innefattar företag som i genomsnitt haft minst 500 anställda under räkenskapsåret (ibid..).

EU-direktivet antogs 2016/11/03 av Sveriges riksdag och ledde således till en förändring i den antagna årsredovisningslagen [ÅRL], enligt SFS 2016:947. Direktivet antogs dock inte fullt ut, utan en förändring gjordes i enlighet med Europaparlamentets direktiv. Skillnaden är att i ÅRL finns en skärpning av kravet för vem som måste hållbarhetsrapportera. Definitionen för detta i ÅRL innebär att företag som uppfyller mer än ett av tre villkor under de två senaste räkenskapsåren ska hållbarhetsrapportera. Villkoren är som följer:

1. Medelantalet anställda större än 250
2. Balansomslutning över 175 miljoner
3. Nettoomsättning över 350 miljoner

Således görs en distinktion över vilka företag som är skyldiga att hållbarhetsrapportera, vilken innefattar fler företag än de som omfattas av EU-direktivet (SFS 2016:947).

Trots att många företag omfattas av kraven i ÅRL visar en studie, gjord av PwC 2019, att det råder stora brister i rapporteringen av företagens hållbarhetsarbete. Bristerna är som störst inom rapportering om riskhantering, mänskliga rättigheter och korruption. Det finns ofta även en brist i att företag inte rapporterar varför upplysningar inom vissa områden utelämnats samt att revisorns yttrande sällan inkluderas. Det krävs därmed en kvalitetshöjning samt en högre transparens för att uppfylla ÅRL:s ställda hållbarhetskrav (PwC, 2019). Att det finns brister har gett upphov till diskussion inom branschorganisationen för revisorer, FAR. EU-kommissionen har efterfrågat återkoppling när det gäller EU-direktivet för kunna utreda och revidera direktivet så att syftet kan uppfyllas. Återkoppling från FAR belyser att bristerna beror på det tolkningsutrymme som lämnas vid det principbaserade regelverket. Därmed föreslår de tydligare kriterier för rapporteringen och att därefter utvärdera existerande standarder för hållbarhetsrapportering. Dock menar FAR att en utvärdering ännu är för tidig att genomföra, eftersom det krävs ett större underlag för att utvärderingen ska ge resultat. De vill också se en tydligare reglering gällande granskning av hållbarhetsrapporteringen för att skapa en ökning av trovärdigheten mellan företag och intressenter, eftersom det är intressenternas behov som ska tillgodoses (FAR, 2020).

I och med att det finns en distinkt skillnad i vilka företag som måste hållbarhetsredovisa, i jämförelse mellan EU-direktivet och ÅRL, blir medelstora företag som har mellan 250–500 anställda påverkade av den svenska lagstiftningen som är mer omfattande än EU-direktivet. Det blir därmed relevant att titta närmare på dessa medelstora företag, eftersom en del kritik har riktats mot lagstiftning från bland annat Svenskt Näringsliv. De nämner att kostnader för att upprätta hållbarhetsrapporter kraftigt överstiger nyttan som kommer med dessa. Eftersom många företag, som nu omfattas av kraven i ÅRL, är mindre icke-börsnoterade bolag anses allmänintresset för dessa företag vara begränsat. Konsekvensen av detta skulle göra att nyttan med hållbarhetsrapportering inte överstiger kostnaden i form av administrativa och resurstyngda aktiviteter. De föreslår hellre minskad lagstiftning och att istället uppmärksamma riktlinjerna från Global Reporting Initiative [GRI] som tidigare verkat fungera väl för de stora bolagen (Rehnfeldt, 2016, 5 april).

1.2 Problemdiskussion

En grundläggande riktlinje inom redovisning är att kostnaden med att ta fram användbar information inte ska överstiga nyttan. Utgångspunkten är att kostnader ska vägas mot nytta ur ett helhetsperspektiv, alltså kan nyttan för företagen vara låg men intressenters nytta hög och därmed överstiger den totala nyttan kostnaderna (Frostensson & Helin, 2018). Resonemanget kring kostnad och nytta blir aktuellt om det externa intresset är begränsat, vilket skulle innebära minskad nytta ur ett helhetsperspektiv, samt att kostnaderna för företagen blir större. Trots detta kan det vara relevant för företag att upprätta en hållbarhetsrapport eftersom intressenter, enligt intressentteorin, har minimirättigheter till information om ett företags verksamhet även om de väljer att inte använda informationen (Deegan & Unerman, 2011). En annan teori, legitimitetsteorin, menar att företag följer ett slags ramverk med normer för hur de bedriver sin verksamhet för att uppfattas som legitima av sin omgivning (ibid.). Lagkravet kan därmed bidra till skapandet av dessa ramverk samt krav som kan likställas med intressenternas minimirättigheter. Därför görs ett val att undersöka dessa bolag, som hamnar inom den nya gränsen för hållbarhetsrapportering. Lever de upp till lagkravet när det verkar finnas ett begränsat externt intresse samt överdrivna kostnader kopplat till hållbarhetsrapportering?

Tidigare studier inom området har framförallt fokuserat på sambandet mellan företagsstorlek och hållbarhetsrapportering bland större börsnoterade bolag (Brammer & Pavelin, 2004; Cormier, Magnan & van Velthoven, 2005; Stanny & Ely, 2008; Tagesson, Blank, Broberg & Collin, 2009; Gallego-Álvarez & Quina-Custodio, 2016). Börsnoterade företag har högre krav på sig att hållbarhetsredovisa, både från lagstiftning och externa intressenter som exempelvis investerare (Frostensson & Helin, 2018). Därför skulle det vara relevant att även undersöka mindre icke-noterade bolag, som eventuellt saknar vana av att hållbarhetsredovisa innan lagkravet infördes. Det finns också rimligtvis ett begränsat intresse från externa parter vilket möjligtvis påverkar i vilken omfattning dessa företag hållbarhetsredovisar.

En litteratursammanställning inom forskningsområdet, av Fifka (2011), belyser att det finns andra variabler, utöver företagsstorlek, som blir viktiga att kontrollera i sammanhanget. Variablerna lönsamhet och kapitalstruktur är variabler som använts för att förklara företags hållbarhetsrapportering (Branco & Rodrigues, 2008; Tagesson et al., 2009; Gamerschlag, Möller & Vereeten, 2010). En annan variabel som blir aktuell, som det finns färre studier om, är bransch (Gray, 2001). De studier som genomförts med variabeln bransch visar på att det finns skillnader mellan branscher och dess påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning (Kolk, Walhain & van de Wateringen, 2001; Branco & Rodrigues, 2008; Morhardt, 2009; Tagesson et al., 2009; Vormedal & Ruud, 2009; Gamerschlag et al., 2010; KPMG, 2017). Ingen studie har tidigare tittat på de medelstora företag som hamnar i distinktionen mellan EU-direktivet och ÅRL (250–500 anställda). Det finns därmed inget bevisat samband för denna grupp gällande branschskillnader och branschtillhörighetens påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning, i form av uppfyllande av kriterierna i SFS 2016:947. I denna studie läggs därmed ett fokus på variabeln bransch för att undersöka om skillnader mellan branscher finns även för rapportens urval av företag samt om variabeln kan förklara hållbarhetsrapporteringens omfattning.

De studier som genomförts inom området hållbarhetsredovisning har både internationella och nationella inriktningar, men få studier har fokuserat på svenska företag. De studier som finns har bland annat riktat in sig på börsnoterade och statliga bolag (Tagesson et al., 2009; Arvidsson, 2017). Studierna visar på liknande samband som de multinationella studierna men menar också på att kvaliteten bland svenska företags hållbarhetsrapportering är hög relativt omvärlden (Arvidsson, 2017). De flesta studier som genomförts har även haft som utgångspunkt att hållbarhetsrapporteringen är frivillig, eftersom studierna genomförts innan EU-direktivet infördes. Därmed kan en studie av tidsperioden efter införandet av lagkravet SFS 2016:947 bidra till ökade insikter gällande hållbarhetsrapporteringens omfattning.

Sammantaget har tidigare studier fokuserat på samband mellan företagsstorlek och hållbarhetsrapportering, börsnoterade bolag, globala företag samt med en förutsättning att rapporteringen är frivillig. Urval görs därför med hänsyn till detta, och studien tar sikte på ett mindre utforskat fält för att kunna bidra till forskningen med insikter som kan bekräfta eller bestrida samband som påvisats i tidigare studier mellan hållbarhetsrapporteringens omfattning och branschtillhörighet.

1.3 Syfte

Syftet med studien är att undersöka i vilken omfattning svenska medelstora aktiebolag, som faller inom distinktionen mellan EU-direktivet och ÅRL, hållbarhetsrapporterar enligt lagkravet SFS 2016:947. Vidare syftar studien till att undersöka om det finns skillnader mellan branscher samt om branschtillhörighet kan förklara omfattning av hållbarhetsrapportering.

1.4 Forskningsfrågor

- I vilken omfattning följer svenska medelstora aktiebolag lagkravet för hållbarhetsrapportering i ÅRL?
- Finns det en skillnad mellan branscher gällande omfattning av hållbarhetsrapportering?
- Har bransch en påverkan på omfattning av hållbarhetsrapportering?

1.5 Disposition

Avsnitt ett innefattar en inledning. Först beskrivs bakgrunden till rapportens ämne, med koppling till aktuell dagspress för att ge läsaren djupare kunskaper inom området, sedan görs en avsmalning till en problematisering. I problematiseringen konkretiseras problemområdet med en kortare beskrivning kopplat till tidigare studier som sedan ligger till grund för syfte och frågeställningar. Avsnitt två redogör för det teoretiska ramverket som används, vilket innefattar reglering, grundläggande ekonomiska teorier samt en mer utförlig beskrivning av tidigare studier. Avsnitt tre behandlar metodval. Här beskrivs studiens forskningsdesign, urval, datainsamling samt statistiska analys. Avsnittet avslutas med en reflektion om metodvalet i koppling till studiens reliabilitet och validitet. Avsnitt fyra presenterar resultat som getts av den statistiska analysen, i form av text och tabeller. I avsnitt fem diskuteras resultatet med utgångspunkt i den teoretiska referensramen. Avsnitt sex presenterar slutsatser och svar ges på frågeställningarna som ställts. Avsnittet avslutas med förslag till vidare forskning.

2 Referensram

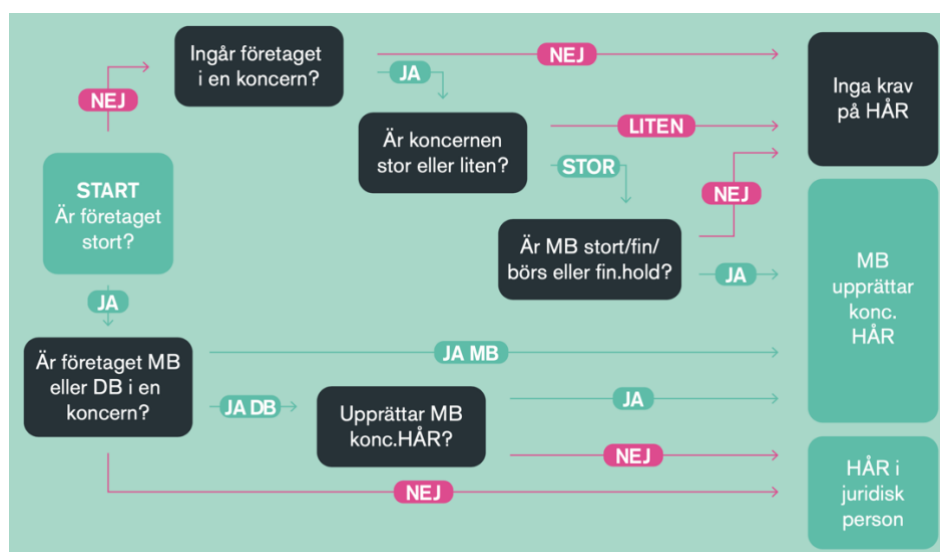
I referensramen ges en mer ingående beskrivning gällande lagstiftningen för hållbarhetsrapportering. Dessutom introduceras två olika teoretiska perspektiv som ligger till grund för diskussionsavsnittet. Referensramen rundas av med en mer djupgående beskrivning av tidigare forskning inom området, som mynnar ut i två hypoteser.

2.1 Lag om ändring i årsredovisningslagen SFS 2016:947

Riksdagen utfärdade 2016/11/03 en lagändring av årsredovisningslagen. Syftet med att utöka den nya lagen jämfört med EU-direktivet, med hänsyn till skärpningen vad gäller antal företag som måste hållbarhetsredovisa, var att riksdagen ansåg att det kan leda till förbättringsmöjligheter för jämförelse. Det kan även leda till en ökad transparens mellan berörda företag samt ett stärkande av svenska företags konkurrenskraft (Bet. 2016/17:CU2). Denna nya lag menar att företag eller koncerner som uppfyller mer än ett av följande villkor ska hållbarhetsredovisa:

1. "medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,
2. företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,
3. företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor". (SFS 2016:947, 6 kap. 10§).

Undantag för kriterierna är om företaget är ett dotterbolag som ingår i en koncern som upprättar en hållbarhetsrapport. Om hållbarhetsrapport inte upprättats ska information om detta lämnas med hänvisning till moderbolaget inom koncernen med uppgifter om dess namn, organisationsnummer samt säte. Om företaget ingår i en stor koncern där moderbolaget är ett stort, finansiellt, börsnoterat eller finansiellt holdingbolag ska moderbolaget upprätta en hållbarhetsrapport, se figur 1. Hållbarhetsrapporten kan ingå i förvaltningsberättelsen eller vara en separat rapport, vilket i sådana fall ska anges i förvaltningsberättelsen (SFS 2016:947).

Figur 1: Beslutsträd för hållbarhetsrapporteringsskyldighet (FAR, 2018).

Innehållet i hållbarhetsrapporteringen ska täcka in ett antal områden “som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten” (SFS 2016:947), inom områdena miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korrupktion. Områden specificeras vidare nedan. Hållbarhetsrapporten ska innefatta företagets affärsmodell som syftar till arbetet med hållbarhetsstrategier. Vidare ska även policydokument för de olika områdena upprättas, och utfallet av dessa policyer ska presenteras. Väsentliga risker ska redovisas för områdena samt hantering av dessa risker. Slutligen ska centrala resultatindikatorer som är betydelsefulla för verksamheten redovisas, dessa indikatorer kan vara kvalitativa eller kvantitativa och behöver således inte vara numeriska upplysningar (ibid.). Det bör även vara tydligt beskrivet hur dessa indikatorer har definierats, samt att dessa ska vara konsekventa över år för att skapa jämförbarhet (FAR, u.å).

Vidare finns det även undantag för innehållet i rapporten. Exempelvis kan företag välja att utelämna information om tillämpning av policyer kopplade till områdena, men görs detta måste skälet till detta anges tydligt (SFS 2016:947). Även ett yttrande av revisor i revisionsberättelsen ska bifogas där revisorn skriftligt understryker om företaget har upprättat en rapport eller inte (ibid.). FAR nämner i rekommendationen RevR 12 att situationer kan uppkomma när företag inkluderat viss information i sin hållbarhetsrapport, men att denna är bristfällig och inte kan anses uppfylla lagens krav för hållbarhetsrapportering (FAR online, u.å). Konsekvensen av bristfällig information kan bli att användare av rapporten kan få ett felaktigt intryck av företagets hållbarhetsarbete. Utöver revisorns granskning finns inga sanktioner riktade mot företag som inte upprättat en hållbarhetsrapport (Svenskt Näringsliv, 2016). För att företagen ska kunna avgöra vad som är väsentligt att ta med i hållbarhetsrapporten bör intressenter rådgöras. Områden som inte bedöms vara väsentliga ska utelämnas med en förklaringsgrund till varför utelämnande görs. För att åskådliggöra väsentlig information upprättas lämpligtvis en väsentlighetsanalys där en presentation av de mest väsentliga områdena redogörs (FAR, u.å). Nedan följer en beskrivning av de områden som enligt lagkravet ska innefattas i hållbarhetsrapporten.

2.1.1 Miljö

Området miljö syftar till att företagen ska lämna upplysningar om företagets inverkan på miljöfrågor som är föreliggande, i kombination med förutsägbara följder detta kan leda till. Upplysningarna kan innefatta uppgifter rörande exempelvis externaliteter från fabriker, kontor och arbetsresor som genererar koldioxidutsläpp och luftföroreningar. Arbetet med att identifiera saneringsarbete vid användning av mark kan preciseras, samt hur företaget arbetar för att minska sin vattenanvändning. Uppgifter kan även lämnas om strategier för att minska företagets energiförbrukning (FAR, u.å).

2.1.2 Sociala förhållanden & personal

Sociala förhållanden och personalfrågor rör företagets arbete med exempelvis jämställdhet och mångfald, vilket ämnar skapa lika möjligheter för alla medarbetare. Säkerhet på arbetsplatsen faller också under denna kategori och kan innehålla rutiner, kompetensutvecklingsplaner och arbetssätt som säkerställer en trygg och hälsosam arbetsplats. För att sociala förhållanden ska anses upprättas kan kommunikation med det lokala samhället inkluderas samt hur företaget bidrar till samhällsutveckling och hur värdeskapande fördelas med hänsyn till exempelvis stöd till välgörenhetsorganisationer. Även en utvärdering om leverantörers arbetsförhållanden kan bifogas för att säkerställa värdekedjans arbetsförhållanden (FAR, u.å).

2.1.3 Mänskliga rättigheter

I rapportering inom området mänskliga rättigheter ska företaget lämna upplysningar om åtgärder som vidtagits för att motverka brott mot mänskliga rättigheter. Vägledning om den information som ska lämnas kan erhållas via FN:s ramverk för företag och mänskliga rättigheter (FAR, u.å). Mänskliga rättigheter i den här kontexten innefattar bland annat rätt för anställda att delta i kollektiva förhandlingar och ansluta sig till fackföreningar. Företag har en skyldighet att ge dess anställda möjlighet att hävda sina rättigheter i arbetslivet och bör vidta särskilda åtgärder för att identifiera och motverka anti-fackligt arbete. Vidare bör företag bidra till att stärka kvinnors rättigheter genom tillgång till arbetsmarknad och motverka av diskriminering (Regeringskansliet, 2015; UNICEF, u.å).

2.1.4 Motverkan av korruption

Företaget kan lämna information om åtgärder som vidtagits för att förhindra otillåten påverkan i form av korruption, förskingring, penningtvätt och mutor både internt och externt (FAR, u.å). Motverkan av korruption kan innefatta offentliggörande av dokument, regler för hur avtal ingås och utformas samt olika övervakning- och granskningsorgan för att säkerställa att regler följs i verksamheten (UNRIC, 2011).

2.2 Systemorienterade ekonomiska teorier

Två teorier som används frekvent av forskare för att förklara varför företag väljer att inkludera icke-finansiell information, såsom hållbarhetsinformation, i sina ekonomiska rapporter är intressentteorin och legitimitetsteorin. Dessa två teorier kan användas för att förklara och förutspå vilken information företag väljer att dela med sig av (Deegan & Unerman, 2011).

2.2.1 Intressentteori

Intressentteorin utgår från ett företagsperspektiv. Genom att identifiera vilka utomstående aktörer som har ett intresse av företagets handlingar kan företaget skaffa sig stöd för att kunna fortsätta bedriva sin verksamhet. Det innebär också att företaget har ett ansvar gentemot intressenter att balansera intressekonflikter som uppstår. Exempel på intressenter är aktieägare, anställda, kunder, leverantörer, lån- och kreditgivare samt samhället företaget verkar i (Freeman & Reed, 1983). Intressenterna kan vidare delas in i två grupper, de som har ett primärt intresse och de som har sekundärt intresse. Skillnaden mellan dessa två är att de med ett primärt intresse är intressenter som företaget är beroende av för att fortsätta driva sin verksamhet medan de med sekundärt intresse är intressenter som på något sätt blir påverkade av företagets

verksamhet eller som själva kan påverka verksamheten på något sätt. Vidare måste företag ta hänsyn till båda dessa grupper, och inte fastna i fokus på de som behövs för företagets fortlevnad. Hänsyn bör tas till båda grupperna eftersom externa krafter, i form av sekundära intressenter, kan influera den allmänna åsikten om företaget, vilket kan skapa både positiva och negativa konsekvenser (ibid.).

Intressenter har en minimirätt till information om ett företags verksamhet, vilket kan innefatta information om utsläppsföreningar, samhällsarbete samt anställningsvillkor. Denna rätt föreligger även om intressenter inte använder sig av informationen och även om intressenterna inte har någon direkt påverkan på företagets fortlevnad. Minimirättigheterna gör att företagen måste ta ansvar för sina handlingar oavsett om intressenterna har en passiv inställning till informationen (Deegan & Unerman, 2011). Det kan sägas att det blir företagets uppgift att styra sin verksamhet mot mål som tillfredsställer största möjliga antal intressenter. Intressenter är därigenom med och påverkar vilken riktning företag kommer ta i framtiden (Donaldson & Preston, 1995).

2.2.1.1 Intressentteori kopplat till hållbarhetsredovisning

Frostensson & Helin (2018) delar upp investerare i två kategorier: finansiellt inriktade investerare som inte lägger stor vikt vid hållbarhetsinformation, samt investerare med social, miljömässig och etisk profil som värdesätter hållbarhetsinformation. Den senare kategorin är stadigt växande och har skapat en ökad efterfrågan på hållbarhetsinformation. Vidare menar Frostensson och Helin (2018) att det inom hållbarhetsredovisningen är relevant att ta hänsyn till intressenters förväntningar och skapa en dialog med dessa, vilket kan göras genom upprättandet av en väsentlighetsanalys (Frostensson & Helin, 2018). I denna redovisas den kommunikation som förts med intressenter, vilket kan påverka hållbarhetsredovisningens innehåll och riktning. Hållbarhetsredovisningen styrs framförallt av två delar. Den används både för att intressenter ska kunna fatta rationella beslut, men också för att de ska bli medvetna om hur de påverkas av företagets verksamheter. Om företag misslyckas med att upprätta en dialog och skapa kommunikation med intressenter kan det leda till att hållbarhetsredovisningen inte blir relevant och trovärdig vilket gör att förtroendet mellan intressenter och företag minskar (ibid.).

2.2.2 Legitimitetsteori

Legitimitetsteorin är en teori som menar att företag anses influera och influeras av samhället de verkar i. Genom kommunikation med samhället kan företag styra samhällets uppfattningar om företaget. Ett grundläggande koncept för legitimitetsteorin är att samhället, politik och ekonomi inte kan separeras utan måste förstås som en helhet. Företag kan därmed ses som en del av denna större helhet och för att fortleva måste företaget accepteras av samhället för att kunna anses vara legitimt (Deegan & Unerman, 2011). Att vara ett legitimt företag kan liknas med att företaget har skrivit under ett socialt kontrakt, som kan hota företagets fortlevnad om det bryts (Deegan, 2002). Det sociala kontraktet kan vara både explicit och implicit. Den implicita delen kan vara svårtolkad och kan leda till legitimitetsproblem. Legitimitetsproblem kan innebära exempelvis varierande värderingar, där företaget och samhällets värderingar skiljer sig åt och kan ge upphov till upplevd minskad legitimitet. För att säkerställa fortlevnad

krävs därmed att samhället känner sig nöjda med företagets aktiviteter. Tänkbara konsekvenser, om samhället känner sig missnöjda, är att kunder slutar köpa företagets produkter eller att investerare minskar sin insats i företaget, vilket gör att företaget får svårt att anskaffa kapital. Legitimitet kan också variera över tid, och tidigare accepterade aktiviteter kan bli sedda som icke-accepterade. Därför är det viktigt att företag uppdaterar sig om hur uppfattningar i samhället förändras över tid (ibid.).

2.3 Tidigare studier

Rapportens syfte är att undersöka i vilken omfattning företag hållbarhetsrapporterar enligt lagkravet SFS 2016:947. Vidare undersöks om det föreligger skillnader mellan branscher samt om branschtillhörighet påverkar hållbarhetsrapporteringens omfattning. Få studier har undersökt detta med lagkravet som utgångspunkt och eftersom lagkravet är infört relativt nyligen saknas information om hur väl företag lever upp till kravet. Däremot har studier gjorts som undersöker den frivilliga hållbarhetsrapportering företag tidigare upprättat, eftersom det fram till 2017 var just frivilligt. KPMG har haft en återkommande studie där de undersöker företags hållbarhetsrapportering med en internationell samling av företag. I den senaste studien (2017) undersöktes över 4900 företag från 49 länder. De såg en generell trend att hållbarhetsrapportering ökade i samtliga branscher, och framförallt bland de största företagen. Dock rådde fortfarande en del skillnader mellan branscher. De branscher som rapporterade mest var de som har stor miljö- och social påverkan, exempelvis råvaruutvinning, medan detaljhandeln rapporterade minst. Vidare menar KPMG att det är viktigt för företagsledning att vara öppna och förutseende när det gäller förändring inom hållbarhetsrapportering eftersom efterfrågan ständigt ökar. Öppenheten är viktig för att kunna ha ett fortsatt gott samarbete med och en hög trovärdighet gentemot reglerare, investerare och övriga intressenter (KPMG, 2017).

Litteratursammanställningar visar på att området är väl undersökt med olika förklaringsgrunder till varför företag hållbarhetsrapporterar. Däremot är de flesta studier riktade mot större börsnoterade bolag, medan medelstora och små icke-noterade bolag sällan förekommer (Fifka, 2011). Sammanställning visar också på att variabeln bransch inte är lika väl undersökt som exempelvis företagsstorlek (Gray, 2001). Med detta i åtanke utformas studien i denna rapport med ett fokus på dessa två faktorer, för att kunna bidra till forskningen inom området. Ett ökat forskningsunderlag kan bidra till att användare av rapporter kan fatta bättre beslut vid investeringar i bolag samt att lagstiftare på ett bättre sätt kan utvärdera nuvarande lagstiftning.

Inom forskningsområdet har ett antal internationella studier genomförts som prövar sambandet mellan branschtillhörighet och hållbarhetsrapportering. En studie genomförd i Nederländerna har undersökt företag som är listade på Fortune Global 250. Studien undersökte frivillig hållbarhetsrapportering via rapporter och webbsidor med fokus på branschtillhörighet samt nationalitet. Resultatet visade på att ett högt samhälleligt tryck samt reglering leder till högre rapportering. Skillnader i branscher påvisades beroende på vilken miljömässig påverkan branschen har. De branscher som rapporterade mest var kemikalier, läkemedel, olja samt fordon medan icke-industriella sektorer som finans, telekommunikation samt detaljhandel, och tjänsteföretag rapporterade mindre än genomsnittet. (Kolk et al., 2001).

En portugisisk studie undersökte 49 börsnoterade portugisiska bolag och drog slutsatsen att företag hållbarhetsrapporterar för att bygga legitimitet gentemot intressenter genom att visa på socialt ansvarstagande och skapa ett externt gott rykte. Studien fann att branscher där företag ges stor uppmärksamhet av allmänheten är mer benägna att stärka bilden av företagets hållbarhetsarbete genom rapportering via både årsredovisning och webbsida. Branscher som riktar sig direkt till slutkonsumenterna kommer också vara mer benägna att rapportera om hållbarhet. När det gäller vad som påverkade hållbarhetsinformationens omfattning återfanns ett positivt samband för variabeln företagsstorlek, medan miljö känsliga företag och företag med hög kundnärlighet uppvisade svaga positiva samband. (Branco & Rodrigues, 2008).

En norsk studie undersökte hållbarhetsrapportering i de 100 största norska företagen med hänsyn till reglering och socialpolitiska påtryckningar. Resultaten visade att endast 10 procent följde de norska lagkraven. Anledningen till det låga uppfyllandet menas vara begränsad övervakning och kontroll av statliga myndigheter. De branscher som rapporterade mest var olja och energi, medan övriga branscher rapporterade någorlunda likvärdigt (Vormedal & Ruud, 2009). En internationell studie med 454 företag från Fortune Global 500 & 1000, inom 25 branscher, undersökte hållbarhetsupplysningar via webbsidor. Högst rapportering hade branscher med miljö känslig verksamhet samt branscher med nära relationer till konsumenterna såsom fordon, läkemedel, oljeraffinering, kemikalier och banker (Morhardt, 2009).

Tyska forskare har också genomfört en studie där de undersökte 130 tyska, börsnoterade bolags frivilliga hållbarhetsrapportering för att kunna avgöra vilka faktorer som driver rapporteringen. De visade på ett samband mellan branscher som har höga utsläpp och hög hållbarhetsrapportering, vilket liknade de resonemang tidigare studier fört. Dessa branscher var bland annat kemikalier, fordon och försörjning (vatten, el och avlopp). De fann även att för företag som verkade inom tjänstesektorer uppvisades en lägre grad av rapporterad hållbarhetsinformation, vilket författarna anser motstrider tidigare forskning som menar att tjänsteföretag har en nära kundrelation och därmed bör hållbarhetsrapportera bättre (Gamerschlag et al., 2010).

På svenskt håll har det bedrivits mindre forskning inom området. En svensk studie har genomförts, som undersöker hållbarhetsredovisning via webbsidor i 267 svenska börsnoterade och statliga bolag. Signifikanta skillnader mellan branscher identifierades där råmaterial rapporterade mest och IT rapporterade minst. Skillnaderna förklarades utifrån att branscher som är av allmänt intresse har större vinningar på att hållbarhetsrapportera samt att branscher där frågor som kopplas till miljö, hälsa och säkerhet är viktiga för verksamheten, kommer att rapportera om dessa frågor i större utsträckning. Att IT var den bransch som rapporterade minst anser författarna kan bero på att hållbarhetsfrågor inte inkluderas i den aktuella debatten inom branschen (Tagesson et al., 2009). En studie av KPMG (2017) visade på att Sverige återfinns på topp-10 listan när det gäller i vilken omfattning företag hållbarhetsrapporterar. Även Arvidsson (2017) menar att svenska företag ofta placerar sig högt på rankingar när det gäller hållbarhetsrapportering. Vidare visade Arvidssons studie att svenska företag blir allt bättre på att hållbarhetsrapportera, samt att rapporten har blivit mer detaljrik över år men att det fortfarande krävs förbättringar. En betydande del av de största bolagen är skickliga på att

integrera hållbarhetsinformation både i sina rapporter och på sina webbsidor, samt att upplysningarna numera ofta riktar sig direkt kopplat till påverkan för bolagets intressenter. Av de bolag som träffas av det nya lagkravet SFS 2016:947 anser Arvidsson att dessa har mycket att vinna genom att titta på de största bolagens hållbarhetsrapporter. De svenska studierna blir av vikt för denna rapport eftersom syftet är att reda ut i vilken omfattning svenska medelstora företag följer lagkravet gällande hållbarhetsrapportering. Eftersom de största svenska börsbolagen anses vara duktiga på att hållbarhetsredovisa görs en jämförelse för att undersöka om det samma gäller för de mindre företagen som ingår i denna studie.

2.4 Hypotesformulering

Eftersom tidigare forskning rörande sambandet mellan branschtillhörighet och hållbarhetsrapportering har visat på signifikanta skillnader förväntas detta gälla även för denna studie. Då företagen som undersöks, även om de är mindre, bedriver samma typ av verksamhet som de större bolagen förväntas resultatet visa på liknande samband. Effekten blir att skillnader mellan branscher bör vara desamma som för de stora bolagen och därmed ställs följande hypotes upp:

H1: Det finns en signifikant skillnad mellan de olika branscherna gällande hållbarhetsrapporteringens omfattning, i form av uppfyllande av kriterierna i SFS 2016:947.

Då tidigare studier har funnit skillnader mellan branscher, har forskning även ifrågasatt om bransch har en betydelse för hållbarhetsrapporteringens omfattning. För att undersöka branschens betydelse har ett flertal variabler använts för att undersöka vad som faktiskt påverkar denna omfattning, där variabler som företagsstorlek, lönsamhet och skuldsättningsgrad använts och visat på olika grad av förklaringsvärde (Branco & Rodrigues, 2008; Morhardt, 2009; Tagesson et al., 2009; Vormedal & Ruud, 2009; Gamerschlag et al., 2010). För att undersöka om bransch har betydelse för hållbarhetsrapporteringens omfattning ställs följande hypotes upp:

H2: Bransch har en signifikant påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning, i form av uppfyllande av kriterierna i SFS 2016:947.

3 Metod

I metodavsnittet beskrivs studiens forskningsdesign och metodval. Vidare presenteras studiens urval och datainsamling i form av checklista och innehållsanalys. Avsnittet fortsätter med att redogöra för den statistiska analysen som genomförs. Avslutningsvis görs en metodreflektion, där studiens reliabilitet och validitet diskuteras.

3.1 Forskningsdesign

Studien syftar till att undersöka i vilken omfattning svenska medelstora aktiebolag, som faller under kravet i ÅRL, hållbarhetsrapporterar enligt lagkravet. Studien syftar även till att undersöka om det finns skillnader mellan branscher gällande omfattning samt om bransch påverkar hållbarhetsrapporteringens omfattning. Eftersom studiens syfte är utformat efter tidigare forskning antar studien en deduktiv ansats, vilket innebär att studien utgår från ett antal givna premisser som konstaterats vara sanna. Det deduktiva förhållningssättet har således sin utgångspunkt i befintliga teorier och utvecklar utifrån dessa en hypotes som testas genom studien (Patel & Davidsson, 2011). Studien har en kvantitativ metodinriktning, då studien ämnar förklara hur något ser ut samt om skillnader föreligger, en inriktning som enligt Patel & Davidson (2011) kräver statistiska bearbetnings- och analysmetoder. Vidare har studien en tvärsnittsdesign, vilket innebär att kvantitativa data samlats in från olika fall vid en specifik tidpunkt. Denna kvantitativa datainsamling innebär att data kopplas till variabler som sedan analyseras för att ett uttalande om samband ska kunna göras. Att utgå från en tvärsnittsdesign var relevant eftersom variation i datasetet efterfrågades. Om fler fall undersöks ökar sannolikheten för variation avseende de relevanta variablerna, samt att urvalet kräver fler fall för att kunna fungera i den kvantitativa analysen som det är tänkt (Bryman & Bell, 2017).

3.2 Litteratursökning

Dataunderlaget för denna studie utgörs av sekundärdata. I förarbetet till studiens syfte och frågeställningar gjordes litterära webbsökningar efter forskning kopplad till företags hållbarhetsrapportering. Litterära webbsökningar gjordes för att ta reda på vilka kunskaper som redan finns och vad som har undersökts tidigare, samt för att bredda skribenternas kunskapsbas för att kunna resonera och argumentera utifrån tidigare studier (Bryman & Bell, 2017). Databaser som använts vid sökningar är främst Göteborg universitets sökmotor Supersök, Google Scholar samt Business Source Premier. Nyckelord som användes vid sökningar var bland annat: sustainability reporting, sustainability disclosures, corporate responsibility reporting och voluntary disclosures. De vetenskapliga artiklarna som använts är alla peer-reviewed vilket gör att trovärdigheten för dessa källor anses hög.

3.3 Datainsamling och bearbetning

Sekundärdata samlades in från årsredovisningar upprättade av de utvalda företagen. Årsredovisningarna laddades ner från databasen Retriever Business för att sedan analyseras vidare. Årsredovisningar anses vara en trovärdig källa då dessa är upprättade av företagen själva, samt är externt granskade av revisorer innan de publiceras. Detta lämnar inget utrymme för skribenterna att på något sätt manipulera publicerade data.

3.3.1 Urval av företag och rapporter

Urvalet av företag utgick från de nämnda kraven i ÅRL. Ett icke-slumpmässigt urval gjordes via databasen Retriever Business. Det första urvalet gjordes genom en filtrering på företag som har aktiebolag som bolagsform och ett antal anställda i intervallet 200 till 499, en filtrering som finns i Retriever Business, vilket gav ett urval om 1569 företag. Filtreringen utgick från senast inrapporterade siffror, vilket innebär att den möjligtvis skedde med olika årtal som utgångspunkt. För denna studie är det 2018 års hållbarhetsrapporter som blir aktuella, eftersom dessa är de senaste rapporterna som finns att tillgå för samtliga företag. Eftersom lagkravet anger att företag ska uppfylla kraven för vart och ett av de två tidigare räkenskapsåren blev 2016 och 2017 års siffror urvalsgrundande för 2018 års rapporter. Data för utvalda företag exporterades sedan till kalkyl- och databehandlingsprogrammet Microsoft Excel. Där gjordes en filtrering för åren 2016 och 2017 på antal anställda, med en begränsning inom intervallet 251–500 anställda för de båda åren. Filtreringen gjordes för att uppnå ÅRL:s krav på antal anställda över 250 och för att urskilja de företag som berördes av det mer omfattande kriteriet jämfört med EU-direktivet. Därefter filtrerades de berörda företagen efter att de uppfyllde minst ett av de övriga två kriterierna om nettoomsättning och balansomslutning, vilket gav ett urval om 527 företag. Två av dessa företag hade dock ansökt om konkurs 2018 och hade därmed inte upprättat någon årsredovisning för 2018, varför dessa ströks ur urvalet, vilket gav ett urval om 525 företag.

3.3.2 Bortfallsanalys

Av de 525 företag som ingick i rapportens urval skedde en del bortfall vid datainsamlingen på grund av olika anledningar. Många av de utvalda företagen hänvisade till undantaget i SFS 2016:947 6 kap. 10§ andra stycket, och gjorde hänvisning till moderbolag som upprättar hållbarhetsrapport för koncernen. Ett beslut togs att utesluta dessa företag, som uppgick till 173 stycken, eftersom dessa inte blev relevanta för studien med hänsyn till rapportens första frågeställning. Frågeställningen syftar till att undersöka hur väl företag hållbarhetsrapporterar, det blir därför missvisande att ta med de företag som genom ett undantag uppfyller lagkravet eftersom omfattningen då blir mer en fråga om företaget har hänvisat korrekt eller ej. Ett annat problem som upptäcktes vid datainsamling var att av de 525 företag som ingick i urvalet var en del av dessa företag moderbolag i koncernen. Moderbolagen i sig var inte stora, utan det var koncernens siffror som hade rapporterats in i Retriever Business. Med utgångspunkt i lagkravet blev därför dessa företag irrelevanta att undersöka vidare, då inga av dessa moderbolag var stora, finansiella, börsnoterade, eller finansiella holdingbolag. Det fanns ingen skyldighet för dessa bolag att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, och därmed uteslöts dem. Skyldighet att upprätta en hållbarhetsrapport hamnar i dessa fall på dotterbolagen, om de uppfyller villkoren i lagkravet SFS 2016:947. Totalt 108 stycken företag var mindre moderföretag som uteslöts. Ett annat problem som upptäcktes var att en del företag som upprättat en separat hållbarhetsrapport inte alltid hade publicerat denna på sin webbsida eller hade bifogat den till årsredovisningen. Vid dessa fall gjordes webbsökningar efter hållbarhetsrapporten och i de fall den inte hittades kontaktades de berörda företagen via mail och telefon. För de företag som inte svarade eller gav respons gjordes ett val att utesluta dessa, eftersom ingen hållbarhetsrapport fanns att tillgå. 23 stycken företag svarade ej och uteslöts därmed. Efter bortfall återstod 221 företag, se bilaga 1.

3.3.3 Branschindelning

För de slutgiltigt utvalda företagen gjordes en branschindelning som utgick från Industry Classification Benchmark [ICB], en uppdelning på 11 branscher: teknologi, telekommunikation, hälsovård, finans, fastighet, förbrukningsvaror, sällanköpsvaror, industri, råvaror, energi samt försörjning (FTSE Russell, 2019). ICB är en av de mest använda klassificeringsindelningarna (Nasdaq OMX, 2012). Den branschindelning som gavs av Retriever Business analyserades för att kunna anpassas till branschuppdelningen gjord av ICB. När indelning gjordes slogs branscherna råvaror, energi samt försörjning ihop till en kategori. Vidare slogs även teknologi och telekommunikation ihop till en kategori. Dessa företag bedömdes ha liknande typ av verksamhet och intressenter. Branschen industri ansågs däremot vara missvisande, varför denna då delades upp i två kategorier, industri och företagstjänster. Uppdelningen gjordes eftersom många företag som kategoriserades som branschen industri enligt ICB skiljde sig betydande i typ av verksamhet. För att enklare kunna analysera branschskillnader och få ett bättre analysunderlag gjordes därmed denna uppdelning.

3.3.4 Checklista för omfattning av hållbarhetsrapportering

För att variation ska kunna uppnås och för att möjliggöra en studie av samband är det av vikt att datainsamling görs på ett standardiserat och systematiskt vis (Bryman & Bell, 2017).

En checklista utformades därför med utgångspunkt i en studie av Tagesson et al. (2009) med en del modifieringar i innehåll för att anpassa den till lagkravet SFS 2016:947. Att använda en liknande metod som använts i tidigare studier stöds med argumentet att det ökar den valda metodens relevans och jämförbarhet (Bryman & Bell, 2017). Checklistan användes för att bedöma i vilken omfattning företagen hållbarhetsrapporterat enligt lagkravet. Checklistan tillämpades om företaget hade skyldighet att upprätta hållbarhetsrapport i juridisk person, dock med undantaget om hänvisning skett till moderbolagets upprättande av hållbarhetsrapport i koncernen. De företag som hänvisade till moderbolagets hållbarhetsrapport inom koncernen sammanställdes inte enligt kriterierna i checklistan, utan uteslöts från urvalet. För de övriga bolagen granskades hållbarhetsrapporten, med checklistan som utgångspunkt, för att se i vilken omfattning hållbarhetsrapporten utformats enligt lagkravet, antingen i årsredovisningen eller som separat rapport via webbplats.

Poäng delades ut enligt uppdelningen som görs i checklistan, se tabell 1. Full poäng innebar att företaget mötte lagkravet på alla punkter som ställts upp medan lägre eller inga poäng innebar att företaget inte rapporterade den information som krävs enligt ÅRL. Inom varje cell kunde företaget få max ett poäng, som sedan sammanställdes i kolumnen längst till höger, vilket gav en möjlig totalpoäng om 19 poäng. Om skäl till utelämnande av information beskrevs betygsattes det med 1 poäng, om inte gavs företaget 0 poäng inom det området. För raderna affärsmodell, centrala resultatindikatorer samt yttrande av revisor finns inga kopplingar till områdena miljö, sociala förhållanden och personal, mänskliga rättigheter eller motverkande av korruption. Det innebär att dessa tre kriterier ansågs uppfyllda om företaget hade nämnt dessa oberoende sammanhang till områdena. Vidare gjordes i samband med den manuella datainsamlingen, en notering om företaget var börsnoterat eller ej samt om de hade upprättat en väsentlighetsanalys eller inte, eftersom detta sedan användes som kontrollvariabler i den statistiska analysen.

	Policy	Resultat av Policy	Risker	Hantering av risker	Totalpoäng per rad
Miljö	0-1	0-1	0-1	0-1	0-4
Sociala förhållanden och personal	0-1	0-1	0-1	0-1	0-4
Mänskliga rättigheter	0-1	0-1	0-1	0-1	0-4
Motverkan av korruption	0-1	0-1	0-1	0-1	0-4
Affärsmodell					0-1
Centrala resultatindikatorer					0-1
Yttrande av revisor					0-1
Totalpoäng					0-19

Tabell 1: Checklista för omfattning av hållbarhetsrapportering

3.3.5 Innehållsanalys

Efter att urvalet av företag gjorts inhämtades information från års- och hållbarhetsredovisningar för dessa företag manuellt enligt checklistan genom en kvalitativ innehållsanalys. En innehållsanalys är en metod som används för att analysera texter och dokument. Det innebär att data analyseras på ett systematiskt och replikerbart sätt för att anpassa innehållet till förutbestämda kategorier (Bryman & Bell, 2017). Kategorier representerades i denna studie av områden i lagkravet och innehållet representerades av information i hållbarhetsrapporten. Innehållet kopplat till hållbarhetsredovisning samlades in utan att tolkas genom egna värderingar för att uppnå en så hög objektivitet som möjligt. Texten i rapporten analyserades därmed inte vidare, utan nämndes tillfredsställande beskrivningar av områdena i lagkravet ansågs områdena vara uppfyllda. För att göra bedömningen om upplysningarna var tillfredsställande användes tolkningsrekommendationer och vägledning från FAR och Svenskt Näringsliv (FAR, u.å; Svenskt Näringsliv, 2016). En sammanställning av dessa beskrivningar kan ses i bilaga 2. Denna typ av analys gjordes för att minska subjektiviteten som kan uppstå vid granskning och omvandling av text till kvantitativa data (Bryman & Bell, 2017). Nedan följer en tabell som visar exempel på texttolkning som gjorts:

	Exempel på godkänd information	Exempel på icke-godkänd information
Policy	<i>“Företag X:s ambition är att bidra till god hälsa och säkerhet för såväl leverantörer, medarbetare, kunder och slutanvändare”</i>	<i>“Vid relationer mot kunder etc. har vi en policy mot såväl mutor som korruption”</i>
Resultat av policy	<i>“Vi kan konstatera att vi inte haft några allvarliga olyckor enligt Arbetsmiljöverkets definition under 2018”</i>	Inget resultat rapporteras.
Risk	<i>“Företag X har identifierat risken med bristande inköpsrutiner och för lågt ställda leverantörskrav, vilket kan innebära att vi gynnar aktörer som inte respekterar grundläggande globalt överenskomna mänskliga rättigheter”</i>	<i>“Vi arbetar med ständiga förbättringar avseende energiförbrukning, resursanvändning och utsläpp”</i>
Riskhantering	<i>“Vi arbetar därför aktivt med leverantörskrav och inköpsrutiner för att minimera denna risk”</i>	Ingen hantering av risk rapporteras.

Tabell 2: Exempel på texttolkning i hållbarhetsrapporter

Exempel för när bedömning gjordes om företaget uppfyller kravet om policy eller inte kan ses i tabell 2. Tolkningen innebar att det inte räckte att företaget skrev att de har en policy, utan innehållet i denna måste beskrivas så att en förståelse för företagets hållning gällande frågan möjliggörs. När det gäller resultat av policy måste en tydlig uppföljning av policyn beskrivas, exempelvis som i tabellen ovan där ett tydligt kvantitativt mått använts för att beskriva hur väl policyn har efterlevts och vilken verkan den haft. Det räcker inte att säga att policyn tillämpas i organisationen, utan en tydlig beskrivning av policyns effekter måste förklaras. För att företagen skulle få poäng för en beskriven risk behövde negativa konsekvenser som företaget bidrar till beskrivas. Även om företaget inte själva bidrar till negativa konsekvenser så kan det finnas externaliteter kopplat till dess aktiviteter eller leverantörer. En risk kan alltså vara en direkt eller indirekt påverkan på omgivning. Poäng gavs inte till företag som endast beskriver företagets allmänna arbete med hållbarhet utan att koppla till varför arbetet görs. Som i exemplet i tabellen ovan måste företagets hållbarhetsrisker beskrivas utifrån vilka konsekvenser verksamheten bidrar till. Att enbart beskriva vad de faktiskt gör ansågs inte tillräckligt som grund för riskbedömning. När det gäller riskhantering kan eventuella åtgärder som vidtagits för att förhindra de negativa konsekvenserna beskrivas. Om företaget endast beskrev risker men inte hur dessa hanteras gavs inga poäng för riskhantering.

För de övriga tre punkterna på checklistan ges ingen beskrivning på uppfyllnad i tabellen, eftersom informationen inte analyserades djupare. Affärsmodell bedömdes företag ha ifall en kort beskrivning av verksamheten fanns beskriven i hållbarhetsrapporten. En del företag beskrev dock affärsmodellen i förvaltningsberättelsen under information om verksamheten och inte i hållbarhetsrapporten, i dessa fall gavs ingen poäng för affärsmodell. När det gäller

resultatindikatorer gjordes endast en bedömning om de fanns med eller ej, det räckte alltså att företag hade minst en indikator, till exempel könsfördelning, energiförbrukning eller att skäl till utlämnande fanns. Yttrande från revisor är också en punkt som antingen finns eller ej, och som inte krävde vidare analys. Dock finns vissa yttranden inte i anslutning till hållbarhetsrapporten, utan kan ibland nämnas i revisionsberättelsen, varför denna också granskades i vissa fall.

Eftersom en del företag valt att upprätta en separat hållbarhetsrapport, blev det aktuellt att även titta på deras hemsidor efter en separat rapport. Företagen ska uppge i sin förvaltningsberättelse eller i not att separat hållbarhetsrapport upprättats på webbsida och om så var fallet tillämpades checklistan som vanligt på denna rapport. I vissa fall fanns endast den senaste hållbarhetsrapporten publicerad, för år 2019. Om så var fallet granskades denna rapport enligt checklistan. Om rapport var från 2019 gav detta upphov till en möjlig felkälla vid jämförelse, men beslutet togs ändå att inkludera dessa eftersom ett utelämnande bedömdes skapa en större felkälla eftersom dessa företag i sådana fall skulle behöva tas bort från urvalet. De företag som i sin förvaltningsberättelse inte nämnde något alls om hållbarhetsrapportering, men som hade skyldighet att upprätta en hållbarhetsrapport enligt lagkravet gavs noll poäng.

Eftersom företagen var många till antalet och en förhållandevis omfattande analys krävdes för varje företag, togs ett beslut att dela upp datainsamlingen mellan de två skribenterna för att den skulle bli tidsmässigt genomförbar. För att sedan säkerställa att bedömning gjordes på ett likvärdigt sätt, granskades de 20 första hållbarhetsrapporterna gemensamt. Under datainsamlingen fördes en kontinuerlig dialog mellan skribenterna när bedömningar upplevdes svåra eller subjektiva.

3.4 Statistisk analys

Den statistiska analysen gjordes genom att importera sammanställda tvärsnittsdata från Excel till statistikprogrammet Stata. I Stata skrevs en kod för att köra de modeller som testades. Modellerna grundade sig i variablerna som beskrivs nedan. Förkortningen inom parentes beskriver variabelns beteckning i modellen. Ett p-värde, som speglar signifikansnivån, om 0,05 användes kontinuerligt i den statistiska analysen och markeras med en asterisk (*).

3.4.1 Variabler

3.4.1.1 Beroende variabel

Den beroende variabeln som ska förklaras utifrån regressionsmodellen är hållbarhetsrapporteringens omfattning (HÅLLBR). Variabeln grundar sig i studiens första frågeställning: *I vilken omfattning följer svenska medelstora aktiebolag lagkravet för hållbarhetsrapportering i ÅRL?* Variabeln består av den sammanlagda totalpoängen per företag enligt den checklista som upprättats för att se om hållbarhetsrapport var utformad enligt kriterierna i ÅRL. Maxpoäng inom kategorin är 19 och minimum är 0 poäng.

3.4.1.2 Oberoende variabel

Frågeställning nummer två och tre i rapporten är: *Finns det en skillnad mellan branscher gällande omfattning av hållbarhetsrapportering?* samt *Har bransch en påverkan på omfattning av hållbarhetsrapportering?* Dessa frågeställningar mynnar ut i en oberoende variabel (BRANSCH) genom att dummyvariabler för branschtillhörighet tilldelades företagen. För att se om branschtillhörighet kan vara en förklaring till förändring i den beroende variabeln inkluderades variabeln med utgångspunkt i de tidigare studierna som har visat på signifikanta skillnader mellan branscher gällande omfattning av hållbarhetsrapportering (Kolk et al., 2001; Branco & Rodrigues, 2008; Morhardt, 2009; Tagesson et al., 2009; Vormedal & Ruud, 2009; Gamerschlag et al., 2010; KPMG, 2017).

3.4.1.3 Kontrollvariabler

Ett antal olika kontrollvariabler användes för att försöka kartlägga om andra variabler än branschtillhörighet kunde ha en signifikant påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning. De kontrollvariabler som testades var:

Börsnoterat bolag (BÖRS)

Börsnoterade bolag har redan innan den nya lagen starka incitament till att hållbarhetsredovisa. Marknaden har en förväntan på att bolagen presenterar väsentlig information gällande hållbarhetsfrågor rörande exempelvis miljö, uppförandekoder samt mångfald- och jämställdhetspolicy (PwC, 2016). Att börsnoterade bolag har incitament innebär att variabeln börsnoterat bör ingå som en kontrollvariabel eftersom dessa företag redan innan lagkravet har erfarenhet av att hållbarhetsredovisa, vilket bör påverka i vilken utsträckning lagen följs. Tidigare studier har även undersökt börsnoterade bolag (Branco & Rodrigues, 2008; Tagesson et al., 2009; Vormedal & Ruud, 2009). Eftersom även icke-noterade bolag ingår i denna studie tas börsnotering med som en kontrollvariabel för att se om detta kan vara något som påverkar hållbarhetsrapporteringen. Börsnotering testades genom att en dummyvariabel för börsnotering antecknas per företag.

Företagsstorlek (STORLEK)

Eftersom tidigare studier fokuserat mycket på sambandet mellan företagsstorlek och hållbarhetsredovisning, samt presenterat forskning som stödjer detta bör företagsstorlek tas in i modellen, då variabeln antagligen ger en hög förklaringsgrad (Brammer & Pavelin, 2004; Cormier et al., 2005; Stanny & Ely, 2008; Tagesson et al., 2009; Gallego-Álvarez & Quina-Custodio, 2016). Företagsstorlek kan, med utgångspunkt i ÅRL:s krav, testas genom tre olika storleksmått: antal anställda, nettoomsättning och balansomslutning. Eftersom en uppdelning av företagen görs via branschindelning görs antagandet att det kan finnas en skevhet i branschernas kapitalbindning och personalintensitet, vilket gör att nettoomsättning bedömdes vara det storleksmått som bäst representerar företagsstorlek och skapar jämförbarhet mellan branscher. Nettoomsättning för 2018 är de siffror som använts eftersom hållbarhetsrapporterna till största del analyserades från 2018.

Lönsamhet (LÖNSAMHET)

För att förklara vad som kan påverka företags hållbarhetsrapportering kan variabeln lönsamhet kontrolleras. Tidigare studier har funnit ett positivt samband mellan lönsamhet och hållbarhetsrapportering (Branco & Rodrigues, 2008; Tagesson et al., 2009; Gamerschlag et al., 2010). De tidigare studierna menar att sambandet kan förklaras utifrån att lönsamma företag väljer att hållbarhetsrapportera, för att fortsätta upprätthålla en god bild av företaget gentemot sina intressenter. Denna variabel blir därmed aktuell att kontrollera i samband med den statistiska analysen. Lönsamhet mättes som avkastning på totalt kapital i procent, eftersom detta mått ansågs vara mest relevant som lönsamhetsmått, då det är ett av de bredare måtten som därmed kan anses spegla en så likvärdig bild av branscherna som möjligt.

Kapitalstruktur (KAPITAL)

En annan kontrollvariabel som inkluderades i den statistiska analysen var kapitalstruktur. Tidigare studier har mätt denna variabel som skuldsättningsgrad. Broberg, Tagesson & Collin (2009) visade på att ett företags skuldsättningsgrad kan påverka hur väl företag väljer att rapportera om hållbarhet. Studien fann en positiv relation mellan skuldsättningsgrad och hållbarhetsrapportering, det vill säga desto högre skuldsatt ett företag är desto mer hållbarhetsinformation rapporterar företagen om. De menar att anledningen till den positiva relationen är att exempelvis kreditgivare har hög informationsasymmetri och därmed vill företag minska denna asymmetri genom att hållbarhetsrapportera för att undvika sämre avtal och villkor med kreditgivare (Broberg et al., 2009). Kapitalstruktur mättes i denna studie som soliditet eftersom den skuldsättningsgrad som gavs av Retriever Business vid analys av företagens inrapporterade siffror inte upplevdes pålitlig och jämförbar mellan företagen. Ett antal stickprovsberäkningar gjordes för skuldsättningsgraden, vilket visade på att måttet inte verkade pålitligt då de egna beräkningarna ofta påvisade skillnader gentemot den siffra som getts av Retriever Business. Soliditetsmålet bedömdes vara en bättre approximation för företagens kapitalstruktur, då detta nyckeltal överensstämde bättre med Retriever Business rapporterade siffror.

Väsentlighetsanalys (VÄSENTLIG)

Enligt lagkravet SFS 2016:947 ska hållbarhetsrapporten innehålla hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelse för konsekvenserna av företagets verksamhet. Dessa konsekvenser beskrivs lämpligen genom att presentera företagets mest väsentliga frågor i form av en väsentlighetsanalys där intressenters viktigaste frågor inkluderas (FAR u.å). När en väsentlighetsanalys upprättats av företaget antas detta kunna bidra till att företag på ett bättre sätt kan beskriva exempelvis risker och skäl till utelämnande av vissa områden och bör därmed spegla en högre poäng i hållbarhetsrapporten. Väsentlighetsanalys skulle därmed möjligtvis kunna förklara varför företag hållbarhetsrapporterar i större eller mindre omfattning. Väsentlighetsanalys mättes genom att generera en dummyvariabel för om en väsentlighetsanalys hade upprättats eller inte.

3.4.2 Studiens modell

För att testa samband mellan den beroende variabeln hållbarhetsrapporteringens omfattning samt ovan beskrivna oberoende och kontrollvariabler används följande modell:

$$HÅLLBR_i = \beta_0 + \beta_{1-8}BRANSCH_i + \beta_9KONTROLL_i + \varepsilon_i$$

$$KONTROLL_i = \{+BÖRS_i + STORLEK_i + LÖNSAMHET_i + KAPITAL_i + VÄSENTLIG_i\}$$

Variabeln HÅLLBR, den beroende variabeln, står för hållbarhetsrapporteringens omfattning och är en kontinuerlig variabel som antar värde mellan 0 och 19. BRANSCH, den oberoende variabeln, är uppdelad i 9 branscher och 8 variabler i form av dummyvariabler där var och en av de 8 variablerna antar värdet 0 eller 1 beroende på vilken bransch företaget tillhörde. En bransch används som referensgrupp. I denna studie användes branschen energi, försörjning och råvaror som referensgrupp, eftersom denna grupp vid korrelationsanalys gav ett medelvärde som var närmast medelvärdet för totalpoäng för hållbarhetsrapportering. Den första kontrollvariabeln BÖRS står för börsnoterat och är en dummyvariabel som antar värdet 0 eller 1 beroende på om företaget är noterat eller ej. STORLEK står för företagsstorlek och mäts som $\ln\_omsättning$. LÖNSAMHET mäts som avkastning på totalt kapital i procent. KAPITAL står för kapitalstruktur och mäts som soliditet i procent. Den slutgiltiga kontrollvariabeln VÄSENTLIG står för väsentlighetsanalys och mäts genom en dummyvariabel som antar värdet 0 eller 1 beroende på om företaget upprättat en väsentlighetsanalys eller ej.

3.4.3 Deskriptiv analys

Den deskriptiva analysen genomfördes i statistikprogrammet Stata. Det första som gjordes var att importera data från Excel, där datainsamlingen sammanställts. För de olika variablerna undersöktes de underliggande fördelningarna genom en studie av histogram, medelvärde, median och standardavvikelser. Efter att ha fått en uppfattning om variablernas fördelning genomfördes transformering av de variabler som påvisade skevhet samt att de kategoriska variablerna gjordes om till dummyvariabler. Efter transformering kördes en summering av variabeln hållbarhet för att se i vilken omfattning företag i urvalet hållbarhetsrapporterar. Dessutom kördes variabeln hållbarhetsrapportering tillsammans med branschvariablerna för att se om skillnader mellan branscher förelåg. Medelvärden och standardavvikelser studerades för att avgöra om skillnader fanns. Slutligen i den deskriptiva analysen kördes en summering av kontrollvariablerna, som ingår i studien, kopplat till den beroende variabeln HÅLLBR.

3.4.4 Korrelationsanalys

I syfte att undersöka korrelationer mellan variablerna genomfördes en korrelationsanalys. Analysen är bivariat och undersöker enbart korrelation mellan två variabler. Hänsyn tas därigenom inte till andra variabler än de två som testas. Analysen gjordes för var och en av kombinationerna mellan den beroende variabeln och den oberoende- samt kontrollvariablerna, för att kunna avgöra vilka av de oberoende- och kontrollvariablerna som påverkade den beroende variabeln. Vidare kördes den oberoende variabeln och kontrollvariablerna mot varandra för att kunna dra slutsatser om multikollinearitet.

Olika korrelationstester användes eftersom variablerna har olika egenskaper. Mellan de kontinuerliga variablerna HÅLLBR, STORLEK, LÖNSAMHET och KAPITAL användes Pearson's korrelationstest, som visar samband på en skala mellan -1 och +1. -1 innebär ett perfekt negativt samband medan +1 innebär ett perfekt positivt samband. Ett resultat på 0 innebär att inget samband kan utläsas (Bryman & Bell, 2017). Mellan de kategoriska variablerna BRANSCH och VÄSENTLIG samt VÄSENTLIG och BÖRS användes Chi-square test för att testa variablernas oberoende. Chi-square test tolkas genom att resultatet ger ett Pearson's chi-square värde och en signifikansnivå. Om p-värdet understiger 0,05 kan oberoende förkastas, dock innebär detta inte att ett beroende bekräftas, eftersom detta skulle innebära en risk att begå ett typ I fel, vilket innebär att nollhypotesen om oberoende felaktigt förkastas (Bryman & Bell, 2017). Chi-square testet blir dock missvisande om det inom en kategori finns färre än fem observationer, vilket är fallet när BRANSCH och BÖRS testats mot varandra. Då användes istället Fisher's exact test. Testet tolkas på samma sätt som Chi-square testet (Jaggia & Kelly, 2016). Mellan kontinuerliga och kategoriska variabler användes Spearman's korrelationstest. Spearman's korrelationstest visar samband i samma skala som Pearson's korrelationstest och tolkas likadant. Eftersom variablerna endast testas parvis och inte mot varandra finns det risk att sambanden som visas förstärks eller försämras, därmed krävs en analys där samtliga variabler testas, för att kunna säga mer om det faktiska sambandet (Bryman & Bell, 2017).

3.4.5 Regressionsanalys

En regressionsanalys med tvärsnittsdata genomfördes för att modellen skulle kunna testas med en kombination av variablerna, där även kontrollvariablerna inkluderades för att skapa en högre förklaringsgrad (Bryman & Bell, 2017). Minst en variabel ska vara kontinuerlig, vilket den beroende variabeln, hållbarhetsrapporteringens omfattning, är. Regressionen utgår från linjära samband där en genomsnittslinje dras genom observationerna, för att se hur långt de estimerade värdena för den beroende variabeln hamnar från genomsnittslinjen. Skillnaden mellan dessa resulterar i residualer. Genom att göra en OLS-regression kan residualerna förklaras utifrån den beroende variabeln och kontrollvariablerna (Jaggia & Kelly, 2016). OLS-regressionen resulterar i koefficienter för de olika variablerna som i olika grad förklarar hållbarhetsrapportering. För koefficienterna anges också p-värden, som anger hur pass säkra dessa är, det vill säga, vilken signifikansnivå de har. Desto längre observationerna avviker från genomsnittslinjen, desto större osäkerhet råder i sambandet. Målet med regressionen är att skapa en hög förklaringsgrad, vilket ges av måttet R-squared. Högre R-squared innebär att modellen påvisar tydligare och mer trovärdiga samband som kan förklaras utifrån de inkluderade variablerna. För att använda OLS-regression krävs ett antagande om att residualerna är identiskt distribuerade, så kallad homoskedasticitet. Råder inte homoskedasticitet kommer modellen uppvisa svagheter när det gäller dess standardfel. Genom att plotta modellens residualer kan ett uttalande om homoskedasticitet göras (ibid.). Modellen som kördes i den multipla regressionsanalysen uppvisade tendenser till heteroskedasticitet och därför gjordes ett val att använda robusta standardfel, vilket skapar högre trovärdighet eftersom standardavvikelseerna då är mer precisa för modellen (Mehmetoglu & Jakobsen, 2017).

Inför regressionsanalysen uteslöts variabler som i korrelationsanalysen inte uppvisade signifikanta samband med den beroende variabeln. De återstående variablerna kördes i en regressionsmodell för att se vilka variabler som påverkar hållbarhetsrapporteringens omfattning. Olika modeller med olika många variabler testades för att se vilken som gav högst förklaringsgrad. Eftersom studien ämnar till att undersöka påverkan från den oberoende variabeln BRANSCH kördes en regressionsmodell som utelämnade denna variabel. Dessutom kördes en regressionsmodell som endast inkluderade BRANSCH, för att kunna identifiera vilken av dessa modeller som gav högst förklaringsvärde.

3.5 Metodreflektion

3.5.1 Reliabilitet

Reliabilitet kan liknas med hur tillförlitlig en metod är. En metod anses tillförlitlig om den är konsistent och följdriktig, vilket innebär att studiens resultat ska kunna uppnås igen i en ny studie. För att kunna uppnå samma resultat på nytt bör metoden vara stabil, det vill säga att mätningen som gjorts kan genomföras igen med liknande typ av resultat utan fluktuationer. Det kan även finnas problem med interbedömarreliabilitet. Interbedömarreliabilitet kan uppstå om det finns ett flertal observatörer, vilket skapar en risk att tolkningar inte överensstämmer i tillräckligt hög grad. (Bryman & Bell, 2017).

De problem som upptäcktes vid denna studies genomförande var bland annat problem kopplat till stabiliteten i mätning av hållbarhetsrapportering. Eftersom studien utgår från en innehållsanalys, med exempel, samt en checklista har detta problem försökt minimeras, men det finns fortfarande en risk att måttet innefattar en del subjektivitet vid bedömning, vilket gör att resultatet möjligtvis hade kunnat fluktuera. Dessutom fanns ett problem med interbedömarreliabilitet eftersom skribenterna genomförde datainsamlingen separat, vilket gör att det finns en risk att tolkningar hade skett annorlunda om insamlandet gjorts gemensamt. Dock minimerades risken genom att föra en kontinuerlig dialog sinsemellan, samt att insamlingen för de 20 första bolagen gjordes gemensamt för att säkerställa en likvärdig bedömning. Trots kontinuerlig dialog återstår en risk att tolkningar gjorts annorlunda, vilket påverkar studiens reliabilitet.

3.5.2 Validitet

En studie bör också vara valid, vilket innebär att studien faktiskt förklarar det som ämnas förklaras samt att de slutsatser som dras är sammanhängande. Validitet kan beskrivas som intern och extern validitet. Den interna validiteten uppnås genom att orsaksförhållanden kan åskådliggöras. Det innebär att den oberoende variabeln eller kontrollvariablerna är ansvariga för variation i den beroende variabeln, och att det inte finns andra variabler som inte är med i förklaringsmodellen som egentligen påverkar variationen. Den interna validiteten för tvärsnittsdesignade studier är ofta låg eftersom resultaten oftast ger kopplingar och samvariationer, men sällan otvetydiga kausala samband. Den externa validiteten handlar om hur väl studiens resultat kan generaliseras utöver den specifika undersökningskontexten. Det blir därför av vikt att vara noggrann vid urvalet så att det blir representativt. (Bryman & Bell, 2017).

I denna studie användes ett antal variabler för att förklara variationer i den beroende variabeln hållbarhetsrapportering, oavsett vad resultaten visar finns det fortfarande en risk att de variabler som valts ut inte förklarar varför företag väljer att hållbarhetsrapportera. Denna risk försöktes minimeras genom att ta in ett antal kontrollvariabler, men trots detta kan inget uttalande göras om samband som återfanns är kausala eller ej. Generaliserbarheten anses också vara begränsad för denna studie, eftersom det endast var ett icke-slumpmässigt urval som skett från populationen. De samband som återfanns i denna studie kan inte rimligtvis sägas vara generaliserbara för företag utanför urvalskriterierna, eftersom dessa företag antagligen har andra förutsättningar och där hållbarhetsrapportering kan bero på andra faktorer än de variabler som testades. Dock anses generaliserbarheten hög för företag som faller inom distinktionen mellan EU-direktivet 2014/95/EU och lagkravet i SFS 2016:947, eftersom i princip alla dessa företag ingick i studien. Ett annat problem som identifierades var att vid datainsamlingen uppstod ett relativt stort bortfall, på grund av tidigare nämnda anledningar i bortfallsanalysen. Bortfallet ansågs dock inte vara något större problem, förutom de 23 företag som inte svarat vid kontaktförsök. Dessa företag skulle egentligen ingått i det slutgiltiga urvalet och på grund av detta bortfall kan urvalets representativitet minskas något vilket försämrar den externa validiteten. Ett ytterligare problem som bedöms kunna minska den externa validiteten är att de olika branschgrupperna innefattade olika många observationer, vilket kan medföra att den statistiska analysen blir mindre pålitlig och att resultat därmed kan påverkas. Problemet med olika många observationer försöktes minimeras genom att slå ihop eller dela vissa branschgrupper som hade för få eller för många observationer, för att varje grupp skulle bli mer jämförbar, dock kvarstod en del av problemet med olika många observationer.

4 Resultat & analys

I detta avsnitt presenteras resultatet av den statistiska analys som genomförts i form av deskriptiv-, korrelation- och regressionsanalys genom redovisning i tabeller och text. Vidare analyseras resultatet ur en objektiv synvinkel.

4.1 Deskriptiv analys

Den deskriptiva analysen visade att den beroende variabeln HÅLLBR var approximativt normalfördelad med ett medelvärde på 10,4 poäng, en median på 11 poäng och en standardavvikelse på 6,1 poäng. Resultatet innebär att totalt sett rapporterar företag i urvalet inte fullt ut enligt lagkravet, samt att rapportering varierar relativt mycket mellan företagen. Tabellen nedan visar fördelningen av totalpoäng för hållbarhetsrapportering. Flest observationer, 31 stycken (14,03 %), noterades för noll poäng, alltså ingen hållbarhetsrapportering. För 19 poäng, högsta möjliga totalpoäng och fullt uppfyllande av lagkravet, noterades 14 observationer (6,33 %), se tabell 3.

Hållbarhetsrapportering		
(totalpoäng)	Antal observationer	Procent (%)
0	31	14,03
1	3	1,36
2	1	0,45
3	3	1,36
4	6	2,71
5	5	2,26
6	8	3,62
7	14	6,33
8	9	4,07
9	9	4,07
10	12	5,43
11	11	4,98
12	17	7,69
13	10	4,52
14	11	4,98
15	16	7,24
16	14	6,33
17	14	6,33
18	13	5,88
19	14	6,33
Totalt	221	100

Tabell 3: Fördelning av totalpoäng för hållbarhetsrapportering

De andra kontinuerliga variablernas fördelningar undersöktes och visade på att variabeln *STORLEK* var skevt fördelad, samt hade outliers. Därför logaritmerades variabeln vilket gjorde att den sedan kunde anses approximativt normalfördelad med ett medelvärde om 13,9, en median om 13,8 samt en standardavvikelse om 0,8. Vidare noterades outliers för variablerna *LÖNSAMHET* och *KAPITAL*. Påverkan från outliers reducerades genom att dessa variabler winsorizeades. Variabeln *LÖNSAMHET*, som mättes som avkastning på totalt kapital i procent visade, efter reducering av outliers påverkan, på ett medelvärde om 7,8 % och en median om 7,0 %, standardavvikelsen var 15,0 %. Värdena tyder på att variabeln, vid första anblick, kunde anses approximativt normalfördelad, dock noterades i histogram att toppen var hög, med en kurtosis på 9,8. Enligt Stata ska en variabel ha en kurtosis på 3 för att anses normalfördelad (Mehmetoglu & Jakobsen, 2017). Den höga kurtosisen skulle innebära att variabeln inte är normalfördelad trots att medelvärdet och medianen låg relativt nära varandra. Eftersom *LÖNSAMHET* ges i procent, logaritmerades inte variabeln utan hänsyn togs till detta vid vidare analys. Variabeln *KAPITAL*, som mättes som soliditet i procent, hade ett medelvärde på 37,1 %, median på 36,2 %, samt en standardavvikelse på 20,0 %. Vid analys av skevhet och kurtosis gavs att variabeln kunde anses approximativt normalfördelad.

När variabeln *BRANSCH* sattes i förhållande till hållbarhetsrapportering visade detta på att företag inom branschen fastighet rapporterade i högst utsträckning med ett medelvärde om 13,9 poäng med en standardavvikelse om 5,8 poäng. Den bransch som visade på minst hållbarhetsrapportering var branschen teknologi som hade ett medelvärde på 7,3 poäng och en standardavvikelse om 5,8 poäng. Branschen sällanköpsvaror hade flest observationer på 51 stycken företag medan finans, med 11 stycken företag, var den bransch där minst observationer förelåg. Den bransch med störst standardavvikelse och därmed störst variation var hälsovård, med en standardavvikelse om 7,4 poäng. Den bransch med lägst standardavvikelse och därmed lägst variation var företagstjänster, med en standardavvikelse om 4,8 poäng, se tabell 4.

Bransch	Medelvärde	Standardavvikelse	Antal observationer
Energi, Försörjning & Råvaror	10,2	6,4	27
Fastighet	13,9	5,8	18
Finans	10,7	7,2	11
Förbrukningsvaror	12,2	5,8	12
Företagstjänster	11,3	4,8	13
Hälsovård	10,8	7,4	13
Industri	9,0	5,8	48
Sällanköp	11,4	5,4	51
Teknologi	7,3	5,8	28
Totalt	10,4	6,1	221

Tabell 4: Hållbarhetsrapportering (totalpoäng) per bransch

Om företag hade upprättat en väsentlighetsanalys ökade medelvärdet från 7,8 poäng till 14,6 poäng jämfört med om de inte hade upprättat en väsentlighetsanalys. Standardavvikelsen minskade också från 5,9 poäng till 3,3 poäng vilket tolkas som att mindre variation i poäng föreligger mellan företag som hade upprättat en väsentlighetsanalys. Beroende på om ett företag är börsnoterat eller ej skiljer sig medelvärde och standardavvikelse åt. För börsnoterade företag återfanns ett medelvärde om 13,5 poäng samt standardavvikelse om 4,8 poäng. För icke-noterade företag återfanns ett medelvärde om 9,9 poäng och en standardavvikelse om 6,1 poäng, se tabell 5. Värdena tolkas som att om företag är börsnoterade hållbarhetsrapporterar dessa i större omfattning, samt att variationen i poäng minskar för börsnoterade företag.

	Medelvärde	Standardavvikelse	Antal observationer
Börsnoterat	13,5	4,8	28
Ej börsnoterat	9,9	6,1	193
Väsentlighetsanalys	14,6	3,3	83
Ej väsentlighetsanalys	7,8	5,9	138

Tabell 5: Börsnotering och väsentlighetsanalys påverkan på hållbarhetsrapportering (totalpoäng)

4.2 Korrelationsanalys

Korrelationer visade på att för de kontinuerliga variablerna var det endast *STORLEK* som uppvisade ett positivt signifikant samband med den beroende variabeln *HÅLLBR* (0,312*). De andra två variablerna *LÖNSAMHET* (-0,005) och *KAPITAL* (0,057) uppvisade inte något signifikant samband med den beroende variabeln *HÅLLBR* och bör därmed uteslutas från vidare regressionsanalys. Det finns ett svagt positivt signifikant samband mellan *LÖNSAMHET* och *KAPITAL* vilket tyder på svag multikollinearitet, men eftersom de utesluts från regressionsanalysen är detta inget som påverkar vidare analys, se tabell 6.

	Hållbarhetsrapportering			
	(totalpoäng)	Företagsstorlek	Lönsamhet	Kapitalstruktur
Hållbarhetsrapportering (totalpoäng)	1			
Företagsstorlek	0,312*	1		
Lönsamhet	-0,005	0,080	1	
Kapitalstruktur	0,057	0,026	0,245*	1

Tabell 6: Pearson's korrelationstest

* Signifikant på 0,05-nivå

Mellan de kontinuerliga och de kategoriska variablerna återfanns signifikanta positiva samband mellan HÅLLBR och VÄSENTLIG (0,550*), BÖRS (0,198*) samt branschen fastighet (0,189*), vilket skulle innebära att hållbarhetsrapporteringen påverkas i relativt hög grad av om företag har upprättat en väsentlighetsanalys, se tabell 7. Om företaget är börsnoterat eller inte samt om företag verkar inom fastighetsbranschen påverkar i mindre grad, men fortfarande uppvisades ett signifikant svagt positivt samband. Negativa samband hittades för branschen teknologi (-0,197*) vilket innebär att branschtillhörigheten teknologi uppvisar en svag negativ påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning. För de övriga branscherna återfanns inga signifikanta samband. Den oberoende variabeln och kontrollvariabeln visade inte heller på signifikanta samband vilket tyder på att ingen multikollinearitet föreligger och därmed utesluts inte dessa variabler från den slutgiltiga multipla regressionsmodellen. Sammantaget påvisas en del skillnader mellan branscher gällande deras omfattning av hållbarhetsrapportering, vilket ger stöd åt hypotes H1. Dock bör skillnaderna tolkas med försiktighet eftersom få av branscherna visade på signifikans.

	1	2	3a	3b	3c	3d	3e	3f	3g	3h	3i	4	5	6	7
1. Hållbarhetsrapportering (totalpoäng)	1														
2. Företagsstorlek	0,349	1													
3. Bransch															
3a. Energi, Försörjning & Råvaror	0,001	0,237*	1												
3b. Fastighet	0,189*	0,191*	-0,111	1											
3c. Finans	0,026	-0,034	-0,085	-0,068	1										
3d. Förbrukningsvaror	0,070	0,192*	-0,089	-0,071	-0,055	1									
3e. Företagstjänster	0,025	-0,188*	-0,093	-0,074	-0,057	-0,060	1								
3f. Hälsovård	0,030	-0,138*	-0,093	-0,074	-0,057	-0,060	-0,063	1							
3g. Industri	-0,127	-0,093	-0,197*	-0,157*	-0,121	-0,126	-0,132	-0,132	1						
3h. Sällanköpsvaror	0,076	-0,135*	-0,204*	-0,163*	-0,125	-0,131	-0,137*	-0,137*	-0,289*	1					
3i. Teknologi	-0,197*	0,018	-0,142*	-0,113	-0,087	-0,091	-0,095	-0,095	-0,201*	-0,209*	1				
4. Väsentlighetsanalys	0,550*	0,290*	0,025	0,145*	0,123	0,103	0,005	-0,115	-0,159*	0,085	-0,127	1			
5. Börsnoterad	0,198*	0,090	-0,101	0,036	0,101	-0,031	0,078	0,136*	-0,102	-0,112	0,141*	0,182*	1		
6. Lönsamhet	-0,050	-0,006	-0,010	-0,119	-0,110	-0,112	0,080	0,000	0,036	-0,057	0,227*	-0,146*	0,149*	1	
7. Kapitalstruktur	0,024	0,051	0,098	-0,008	-0,077	0,119	0,037	0,114	-0,135*	-0,076	0,035	-0,045	0,196*	0,228*	1

Tabell 7: Spearman's korrelationstest * Signifikant på 0,05-nivå

För de kategoriska variablerna BRANSCH, BÖRS och VÄSENTLIG visade Chi-square test samt Fisher's exact test på att för alla de olika kombinationerna understeg p-värdet 0,05, se tabell 8. Ett p-värde under 0,05 innebär att ett oberoende mellan variablerna kan förkastas, dock kan inte ett beroende bekräftas eftersom det då finns risk att begå ett typ I fel. Eftersom ett beroende inte kan bekräftas utesluts inte variablerna i den slutgiltiga regressionsmodellen, trots att ett beroende kan finnas.

	Bransch	Börsnoterat
Bransch	-	0,014
Väsentlighetsanalys	0,007	0,007

Tabell 8: P-värden för Chi-square test och Fisher's exact test

4.3 Regressionsanalys

Tre modeller testades för att se vilka variabler av den oberoende variabeln och kontrollvariablerna som kunde förklara hållbarhetsrapporteringens omfattning. Resultatet kan ses i tabell 9.

Den första modellen som testades inkluderade alla variabler, förutom KAPITAL och LÖNSAMHET som uteslöts efter korrelationsanalys, och visade på att modellen var signifikant med ett justerat R-squared om 34,26 %. Kontrollvariablerna BÖRS, VÄSENTLIG och STORLEK uppvisade alla signifikanta positiva samband. VÄSENTLIG var den variabel som påverkade mest gällande hållbarhetsrapporteringens omfattning och enligt modellen rapporterade företag som hade upprättat en väsentlighetsanalys 5,6 poäng mer än de som inte hade upprättat en väsentlighetsanalys. För de olika branscherna uppvisades inga signifikanta samband, däremot förelåg skillnader mellan branscherna, om än inte signifikanta. Med energi, försörjning och råvaror som referensgrupp kan det ur tabellen exempelvis utläsas att företag verksamma inom teknologibranschen kommer rapportera i genomsnitt 1,7 poäng mindre än de i energibranschen. Företag verksamma inom hälsovård kommer rapportera i genomsnitt 2,7 poäng mer än de i energibranschen. Eftersom ingen av branscherna var signifikanta kan dock dessa siffror inte sägas med säkerhet vara exakta och branschens påverkan på hållbarhetsrapportering kan inte sägas vara signifikant, vilket gör att hypotes H2 inte kan bekräftas.

I Modell 2 uteslöts kontrollvariablerna för att se i vilken grad bransch kunde förklara hållbarhetsrapporteringens omfattning utan påverkan från andra variabler. Resultatet visade att modellen fortfarande är signifikant men att justerat R-squared sjönk till 5,02 %, detta bestyrker att hypotes H2 inte kan bekräftas eftersom den oberoende variabeln ensam har en låg förklaringsgrad. I Modell 2 var branschen fastighet signifikant, men ingen av de andra branscherna. Fastighet var även den bransch som uppvisade högst förväntad rapporterad poäng, 3,667 poäng mer än energibranschen, vilket går i linje med resultaten i korrelationsanalysen. Även i denna modell var branschen teknologi, den bransch som kommer rapportera lägst poäng, med ett negativt samband om -2,972 poäng jämfört med energibranschen.

I den sista och tredje modellen utelämnades BRANSCH för att undersöka hur kontrollvariablerna samvarierade med hållbarhetsrapporteringens omfattning. Resultatet visade på att modellen var signifikant med en justerad R-squared om 32,18 %, vilket är något lägre än för Modell 1. Även i denna modell uppvisade BÖRS, VÄSENTLIG och STORLEK signifikanta positiva samband, vilket tyder på att resultatet i Modell 1 inte var beroende av att BRANSCH inkluderades.

		Modell 1		Modell 2		Modell 3	
		Koefficient	P-värde	Koefficient	P-värde	Koefficient	P-värde
Bransch	<i>Fastighet</i>	2,190	0,193	3,667*	0,047		
	<i>Finans</i>	-0,434	0,803	0,505	0,837		
	<i>Förbrukningsvaror</i>	0,664	0,727	1,944	0,342		
	<i>Företagstjänster</i>	2,264	0,166	1,085	0,545		
	<i>Hälsovård</i>	2,672	0,179	0,547	0,818		
	<i>Industri</i>	0,758	0,570	-1,181	0,431		
	<i>Sällanköpsvaror</i>	1,852	0,151	1,131	0,438		
	<i>Teknologi</i>	-1,698	0,213	-2,972	0,075		
Företagsstorlek		1,498*	0,011			1,202*	0,022
Börsnoterat		2,149*	0,010			1,884*	0,022
Väsentlighetsanalys		5,570*	0,000			5,980*	0,000
R ₂ / Justerat R ₂ / F-värde /							
Sig.*		0,376/0,343/16,35/0,000		0,085/0,050/2,59/0,010		0,331/0,322/44,81/0,000	

Tabell 9: Regressionsmodeller

* Signifikant på 0,05-nivå

5 Diskussion

I diskussionsavsnittet diskuteras resultatet i sammankoppling med den teoretiska referensramen. Diskussionen grundar sig i studiens syfte och frågeställningar, där underrubrikerna representerar var och en av de tre frågeställningarna.

5.1 Hållbarhetsrapporteringens omfattning

Den deskriptiva analysen visade på att företag inte hållbarhetsrapporterar fullt ut enligt lagkravet. Medelpoängen för alla företag i urvalet var 10,4 poäng vilket speglar att företag lämnar en del information, som enligt lagkravet SFS 2016:947 ska ingå i hållbarhetsrapporten, men inte i full grad. Endast 6,33 procent av företagen gavs full poäng, medan 14,03 procent gavs noll poäng. Resultatet går emot det som tidigare svenska studier kommit fram till, där Arvidsson (2017) nämner att svenska företag håller hög nivå när det gäller hållbarhetsrapportering. Eftersom denna rapports studie också fokuserat på svenska företag är det nämnvärt att en låg procent av företagen uppvisade full uppfyllnad av lagkravet. Dock är urvalet av företag annorlunda jämfört med Arvidssons studie, som fokuserade på börsnoterade företag. I denna rapports studie ingick endast 28 börsnoterade företag av totalt 221 stycken, vilket skulle kunna vara en anledning till varför resultaten skiljer sig åt.

Enligt PwC (2019) råder det stora brister i företagens hållbarhetsrapportering, vilket påverkar kvaliteten och transparensen och kan ge en felaktig bild till användare. Denna rapports studie bekräftar att brister råder även för företagen i urvalet, eftersom en stor andel företag inte uppfyller lagkravet. Bristerna kan i denna studies fall möjligtvis bero på att företagen i urvalet saknar en vana av att hållbarhetsrapportera. För att råda bot mot de brister som förekommer skulle det kunna bli aktuellt för dessa företag att studera de största bolagens hållbarhetsrapporter, vilket Arvidsson (2017) föreslår, eftersom de större bolagen förtjänat ett gott internationellt rykte gällande deras hållbarhetsrapportering.

Upptäckten att enbart 6,33 procent av företagen uppvisade full uppfyllnad av lagkravet kan jämföras med de 10 procent som Vormedal & Ruud (2009) finner för de 100 största norska bolagen. Eftersom studierna utgår från olika länder kan en jämförelse bli svårömsatt, dock visade resultaten på att ett lagkrav inte nödvändigtvis bidrar till omfattande hållbarhetsrapportering. Vormedal & Ruud (2009) menar vidare att den låga uppfyllnaden kan bero på låg övervakning och en svag kontroll av statliga myndigheter. Låg övervakning och svag kontroll kan även anses gälla för de svenska företagen, där ingen kontroll av myndigheter görs (Svenskt Näringsliv, 2016), vilket skulle kunna innebära att en ökning av kontroll och övervakning möjligtvis kan leda till att företag hållbarhetsrapporterar i större omfattning.

Eftersom 14,03 procent av företag i urvalet inte fick några poäng alls gällande omfattning av hållbarhetsrapportering är detta något som bör reflekteras över. Att svenska medelstora företag hållbarhetsrapporterar i liten omfattning kan ha ett antal förklaringsgrunder. En förklaring till varför företagen i urvalet uppvisade låg uppfyllnad av lagkravet skulle, i enlighet med intressentteorin, kunna ha sin grund i att det externa intresset för dessa företag är begränsat, då

få företag i urvalet är börsnoterade. Eftersom företagen i urvalet till stor grad är icke-noterade bolag, innebär det att ägarstrukturen antagligen ser annorlunda ut, med fler privatägda företag och färre aktieägare inom den kategori som Frostensson & Helin (2018) benämner investerare med hållbarhetsprofil. Färre aktieägare med hållbarhetsprofil skulle kunna innebära att till exempel privatägda företag inte upplever lika stora externa påtryckningar från potentiella investerare, eftersom ägarna redan från början har en relativt stor insikt i företagets verksamhet. Om externa påtryckningar från intressenter varit större, och fler aktieägare haft hållbarhetsprofil, skulle antagligen hållbarhetsrapporteringen blivit mer omfattande.

En ytterligare anledning till att omfattningen av hållbarhetsrapportering var låg kan ha sin grund i diskussionen gällande kostnad versus nytta. Enligt Frostensson & Helin (2018) ska kostnaden att ta fram användbar information inte överstiga nyttan. Tänkbart skulle, med hänvisning till resonemanget som förts innan om begränsat externt intresse, kunna vara att nyttan av att ta fram hållbarhetsinformation inte är stor eftersom intressenterna inte värdesätter denna information lika högt som exempelvis börsnoterade företags intressenter. Nyttan av att ta fram en hållbarhetsrapport är därmed låg, samtidigt som kostnaderna möjligtvis skulle kunna vara högre än för börsnoterade företag. Högre kostnader skulle kunna förklaras utifrån att de medelstora företag som ingick i urvalet möjligtvis inte har en hållbarhetsavdelning som arbetar med hållbarhetsfrågor dagligen. Om ingen hållbarhetsavdelning finns skulle det innebära att hållbarhetsarbetet måste fördelas ut på andra avdelningar och därmed ta resurser från företagets primära aktiviteter. Sammantaget överstiger möjligtvis kostnaden nyttan, vilket kan leda till att företagen inte väljer att fokusera på hållbarhetsrapporten och därmed minskar dess omfattning.

En konsekvens som skulle kunna uppstå när företag hållbarhetsrapporterar i liten omfattning är minskad legitimitet. Legitimitetsteorin menar att ett företag måste accepteras av samhället för att kunna fortleva (Deegan & Unerman, 2011). Frågan är då om företagen i studiens urval, som inte hållbarhetsrapporterat i stor omfattning, fortfarande kan anses vara legitima. Eftersom Frostensson & Helin (2018) nämner att förtroendet mellan företag och intressenter kan påverkas om hållbarhetsredovisningen inte är relevant, blir det också rimligt att anta att om lite eller ingen hållbarhetsinformation lämnats borde detta också påverka förtroendet negativt. Anledningen till att förtroendet sviktar kan grunda sig i skilda värderingar mellan samhället och företaget (Deegan, 2002). Det kan vara som så att i och med lagkravets införande speglar detta samhällets värderingar om vad företag bör arbeta med. Eftersom få företag i urvalet har följt lagkravet till fullo, kan det betyda att företagen inte delar dessa värderingar med samhället och att det därmed uppstår en konflikt som bidrar till ett minskat förtroende. Något som dock bör diskuteras är om företagets fortlevnad verkligen hotas av att förtroendet minskar. Möjligtvis kan företagen genomföra andra aktiviteter för att styrka sin legitimitet, som inte behandlar nödvändigtvis området hållbarhet.

Eftersom hållbarhetsrapporteringen är till för intressenter, och dessa enligt Deegan & Unerman (2011) har en slags minimirätt till information om företagets aktiviteter, kan en liten omfattning av hållbarhetsinformation leda till att dessa minimirättigheter inte tillgodoses. Det kan tolkas som att lagkravet i första hand är till för de sekundära intressenterna, som enligt Freeman & Reed (1983), är de intressenter som har sekundärt intresse i företaget, i och med att

de kan bli påverkade av företagets verksamhet. Den låga omfattningen av hållbarhetsrapportering kan ha sin grund i att företagen i urvalet har ett för stort fokus på de primära intressenterna, som Freeman & Reed (1983) menar krävs för företagens fortlevnad, och ett för litet fokus på de sekundära intressenterna. Eftersom de sekundära intressenternas minimirättigheter inte uppfylls, på grund av att resultatet i studien visade på en liten omfattning av hållbarhetsrapportering, kan det betyda att lagkravet behöver revideras för att bli mindre svårtolkat så att dessa minimirättigheter kan uppfyllas.

Efter diskussioner som förts i ovan stycken kan frågan ställas om lagkravet faktiskt har haft någon funktion och större påverkan på företagen i urvalet. Syftet med EU-direktivet, som lagkravet grundar sig på, var att öka transparensen och jämförbarheten mellan företag (Direktiv 2014/95/EU). Enligt resultatet i denna studie kan en slutsats dras att företag verkar ha svårt att uppfylla kriterierna i lagkravet, och därmed uppfylls inte heller lagkravets syfte. Det kan vara så att lagkravet behöver utvärderas, något som även FAR (2020) rekommenderar. Med hänsyn till den utökning av vilka företag som ska hållbarhetsrapportera som gjordes av svenska reglerare jämfört med EU-direktivet, verkar det som att de företag som träffas av lagkravet kanske inte speglar den målgrupp som direktivet egentligen syftade till att reglera. Därmed behövs kanske lagen uppdateras med förenklingar för dessa företag, som underlättar för dem att med de resurser de har att tillgå kunna bli mer hållbara. Resultatet från denna studie bidrar med underlag till debatten om huruvida lagkravet bör revideras och kan hjälpa reglerare att förstå hur företag blir påverkade av ett lagkrav om hållbarhetsrapportering.

KPMG (2017) menar att det är viktigt att företag håller sig uppdaterade inom hållbarhetsområdet, eftersom efterfrågan på hållbarhetsinformation är ständigt ökande. Som legitimitetsteorin anmärker kan accepterade aktiviteter skifta över tid och därför måste samhällets värderingar ständigt utvärderas av företagen för att legitimitet ska bestå (Deegan, 2002). Ett sätt för företagen att hålla sig uppdaterade om accepterade aktiviteter kan vara att använda sig av lagkravet för att förstå hur deras hållbarhetsarbete kan utvecklas i rätt riktning. Företagen i denna studies urval verkar fortfarande ha en del arbete kvar med dess hållbarhetsrapportering, men lagkravet kan verka som en vägledning för vad nästa steg är gällande hållbarhetsarbetet.

5.2 Skillnader mellan branscher gällande hållbarhetsrapporteringens omfattning

När det gäller skillnader mellan branscher återfanns, i den deskriptiva analysen, att fastighet och teknologi var de branscher som rapporterade mest respektive minst. I korrelationsanalysen bekräftades sambandet vidare genom att både dessa branscher uppvisade en signifikant korrelation med hållbarhetsrapporteringens omfattning. Däremot var ingen av de andra branscherna signifikanta, vilket gör att ett uttalande om resterande branscher måste göras med försiktighet. Uttalandet bekräftades vidare av regressionsanalysen, eftersom branscherna uppvisade skillnader, dock inte signifikanta sådana. Med detta i åtanke bekräftas hypotes *H1: Det finns en signifikant skillnad mellan de olika branscherna gällande hållbarhetsrapporteringens omfattning, i form av uppfyllande av kriterierna i SFS 2016:947.*

Dock ska sägas att hypotesen endast bekräftar signifikanta skillnader mellan fastighet- och teknologibranschen. För de övriga branscherna identifierades inga signifikanta skillnader och därmed kan inte bekräftandet av hypotesen sägas gälla alla branscher.

De skillnader som påvisats i denna studie frångår resultatet i den tidigare svenska studien av Tagesson et al. (2009) som fann att råvaror var den bransch som rapporterade mest. Denna skillnad i resultat skulle kunna ha sin grund i att företagen som undersöktes hade skilda förutsättningar, eftersom Tagesson et al. (2009) undersökte börsnoterade och större företag. Det skulle kunna vara så att för de företag som ingår i denna studies urval finns det, med hänvisning till diskussion som förts i avsnitt 5.1, specifika förklaringar till varför dessa företag hållbarhetsrapporterar. Att skillnaderna mellan branscher ser annorlunda ut grundar sig också i att anledningen till att företagen hållbarhetsrapporterar skiljer sig.

När det gäller de tidigare studier som undersökt branschskillnader, var det många studier som fann att branscher med stor miljöpåverkan hållbarhetsrapporterar i större omfattning (Kolk et al., 2001; Branco & Rodrigues, 2008; Morhardt, 2009; Tagesson et al., 2009; Vormedal & Ruud, 2009; Gamerschlag et al., 2010; KPMG, 2017). För denna studie hade det inneburit att exempelvis branscherna energi, försörjning och råvaror samt industri uppvisade en högre omfattning av hållbarhetsrapportering. Dessa branscher uppvisade inte högre omfattning av hållbarhetsrapportering i resultatet, vilket gör att tidigare samband, att branscher med stor miljöpåverkan hållbarhetsrapporterar i större omfattning, inte kan bekräftas av denna studie. Den primära anledningen till att branscherna inte uppvisade liknande samband anses vara att de företag som undersökts i denna studie var betydligt mindre storleksmässigt.

De skillnader som återfanns i denna studies resultat berör två branscher, fastighet och teknologi. Fastighet innefattade många företag som bedrev fastighetsförvaltning och därför arbetar nära slutkonsumenter, vilket kan innebära en hög kundnärhet. Teknologi innefattade däremot många företag som arbetade med produktutveckling, vilket gör att kundnärheten inte kan anses vara lika hög. Eftersom fastighet uppvisade signifikanta positiva samband med hållbarhetsrapporteringens omfattning kan detta sägas gå i linje med tidigare studier, som bekräftat att branscher med hög kundnärhet hållbarhetsrapporterar i större omfattning (Branco & Rodrigues, 2008; Morhardt, 2009; KPMG, 2017).

Att fastighet är den bransch som sticker ut med högst omfattning av hållbarhetsrapportering skulle kunna förklaras utifrån att dessa företag i en högre utsträckning har intressenter som värdesätter hållbarhet. Att intressenterna värdesätter hållbarhet kan bero på att intressenter till företag inom fastighetsbranschen består av människor som hyr bostäder. Hyresgäster kan både sägas bli påverkade av företagets verksamheter men också vara väsentliga för företagets fortlevnad, i och med att de bor i företagets bostäder och betalar hyra till företagen. Att intressenter värdesätter hållbarhet kan innebära att företag inom fastighetsbranschen möjligtvis upplever större externa påtryckningar att arbeta med hållbarhetsfrågor, vilket gör att hållbarhetsrapporteringen får en större omfattning. Att just dessa externa påtryckningar påverkar i hög grad har sin grund i resonemanget som förs av Freeman och Reed (1983), att externa krafter kan påverka den allmänna åsikten om företaget. Om fastighetsföretag inte bedriver ett tillfredsställande hållbarhetsarbete, skulle hyresgästerna fort kunna förändra den allmänna åsikten och skapa negativ publicitet mot företagen.

Den bransch som uppvisade lägst omfattning av hållbarhetsrapportering i resultatet var branschen teknologi. Även Tagesson et al. (2009) fann att IT var den bransch som rapporterade minst. Dessa två branschindelningar skulle kunna sägas vara likvärdiga och därmed överensstämmer dessa två resultat med varandra. Tagesson et al. (2009) bedömer att deras resultat skulle kunna bero på att det inom IT-branschen inte finns någon speciellt stor debatt om hållbarhet, vilket mycket väl skulle kunna gälla för branschen teknologi också. Dock kan en jämförelse mellan dessa två studier inte göras fullt ut, eftersom efterfrågan på hållbarhetsarbete av företag ständigt ökar (KPMG, 2017). Det är inte säkert att bara för att debatten om hållbarhet inte fanns 2009 när studien av Tagesson et al. genomfördes, så finns den inte idag. Antagligen är hållbarhet även aktuellt inom teknologibranschen, men de kanske fortfarande ligger en bit efter de andra branscherna. Det skulle kunna förklara varför teknologi uppvisade lägst omfattning av hållbarhetsrapportering.

Även om en del skillnader mellan branscher, gällande omfattning av hållbarhetsrapportering, påvisats i resultatet var det fortfarande en majoritet av branscherna som inte påvisade signifikanta skillnader. Branscher har olika intressenter och därmed borde skillnader mellan dessa påvisats, men eftersom lagkravet ser lika ut för alla branscher leder det till att rapporteringen ser relativt lika ut för företagen. Anledningen skulle kunna vara att företagen i urvalet möjligtvis har ett begränsat externt intresse, och därmed inte primärt drivs av intressenternas behov utan framförallt av att det finns ett lagkrav. Hållbarhetsrapporteringen blir därmed lidande och ges lägre prioritet, eftersom det inte heller finns några sanktioner eller myndighetskontroll (Svenskt Näringsliv, 2016).

5.3 Branschens påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning

I de olika regressionsmodellerna kördes olika kombinationer av variabler för att se vad som påverkade hållbarhetsrapporteringens omfattning. Modellerna visade på olika R-squared beroende på vilka variabler som testades. Hypotes H2: *Bransch har en signifikant påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning, i form av uppfyllande av kriterierna i SFS 2016:947* kan ej bekräftas eftersom ingen av branschkategorierna uppvisade signifikanta samband med den beroende variabeln hållbarhetsrapporteringens omfattning i Modell 1 där alla variabler inkluderades. I Modell 2, som endast testade bransch gavs ett mycket lågt R-squared vilket stödjer att bransch inte har en större påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning. Dessutom kan det i resultatet utläsas att i Modell 3, där bransch utelämnades, är R-squared i princip lika högt som när bransch togs med i Modell 1. Resultatet som gavs när de två övriga modellerna kördes stödjer också uttalandet att bransch inte kan anses ha en påverkan.

Eftersom bransch inte verkade ha en påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning analyserades de övriga variablerna, för att se om något i modellerna kunde ge ett högt förklaringsvärde. Företagets storlek, om väsentlighetsanalys hade upprättats eller inte samt om företag är börsnoterade eller inte, visade på signifikanta positiva samband. Företagsstorleks påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning är något som även tidigare studier har funnit bevis för (Brammer & Pavelin, 2004; Cormier et al., 2005; Stanny & Ely, 2008; Tagesson et al., 2009; Gallego-Álvarez & Quina-Custodio, 2016). Att just denna variabel visade signifikant påverkan är alltså något som bekräftar samband i tidigare studier, även om urvalet i denna rapport skiljer sig mot de tidigare studierna.

En annan variabel som analyserades var börsnotering, vilken tidigare studier inte haft med i sina regressionsmodeller, och därmed kan inte heller samband bekräftas med stöd i tidigare studier. Däremot kan det ses i resultatet att denna variabel hade en signifikant påverkan och bör därmed påverka hållbarhetsrapporteringens omfattning för de företag som ingick i urvalet i denna rapport. Att börsnotering visade på signifikanta positiva samband var inte något som var oväntat. Många av de tidigare studierna har just haft börsnoterade företag i sin urvalsgrupp då de undersökt hållbarhetsrapportering, att variabeln då visar på signifikans kan tyda på att det är just dessa företag som har tidigare erfarenhet och många externa intressenter som driver på hållbarhetsrapporteringen, vilka enligt Donaldson och Preston (1995) är med och påverkar vilken riktning företaget kan komma att ta.

Väsentlighetsanalys är också en variabel som inte tidigare studerats, men som uppvisade en signifikant positiv påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning. I den deskriptiva analysen kan det utläsas att 83 av 221 företag hade upprättat en väsentlighetsanalys, vilket tyder på att det är relativt vanligt bland företagen i urvalet att de rådgör med sina intressenter om vad som är väsentligt för företaget att inkludera i hållbarhetsrapporten. Att variabeln uppvisade ett positivt samband kan sammankopplas med antagandet, att inkludering av intressenter leder till en mer omfattande hållbarhetsrapport. Tidigare resonemang som förts i avsnitt 5.1 och 5.2 menar att det externa intresset kan vara begränsat, men i detta fall verkar det vara relevant, oavsett om företagens intressenter är färre, att faktiskt rådgöra med dessa.

Betydelsefullt att ha i åtanke är att det kan finnas ett beroende mellan variablerna börsnotering och väsentlighetsanalys, med hänvisning till korrelationsanalysen. Ett beroende skulle innebära att det externa intresset inte är lika begränsat för företag som är börsnoterade och har upprättat en väsentlighetsanalys, eftersom de antagligen har fler intressenter. Däremot var det 83 företag som upprättat en väsentlighetsanalys medan endast 28 företag var börsnoterade. Det innebär att det åtminstone fanns 55 företag som upprättat en väsentlighetsanalys utan att vara börsnoterade och därmed blir väsentlighetsanalysens påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning fortfarande av vikt.

Sammantaget visade de tre regressionsmodellerna på relativt låga justerade R-squared. Bransch verkade inte ha någon signifikant påverkan, medan företagsstorlek, väsentlighetsanalys och börsnotering uppvisade signifikanta positiva samband. De låga förklaringsvärdena hos modellerna tyder på att det kan finnas andra faktorer, som inte tagits in i modellen, som kan förklara i vilken omfattning företag i urvalet hållbarhetsrapporterar. Andra kontrollvariabler hade exempelvis kunnat tas in i modellen för att stärka den interna validiteten för att se om detta hade kunnat ge ett högre förklaringsvärde. Det skulle också kunna vara så att de samband som påvisats i studien endast är slumpmässiga och inte kausala, och inte kan förklaras av att lägga till fler kontrollvariabler. Det skulle istället kunna vara så att det som faktiskt driver hållbarhetsrapportering inte är något som kan kvantifieras i en statistisk modell. Exempelvis kanske företagen i urvalet hållbarhetsrapporterar endast för att det finns ett lagkrav. Om företag hållbarhetsrapporterar endast för att det finns ett lagkrav är detta troligtvis inte någonting som kan utläsas i en hållbarhetsrapport och tas in i en regressionsmodell, utan detta kan endast förstås genom att faktiskt fråga de berörda företagen varför de hållbarhetsrapporterar.

6 Slutsatser

I detta avsnitt sammanfattas diskussionen och de mest väsentliga slutsatserna med hänsyn till studiens frågeställningar. Avslutningsvis ges förslag till vidare forskning utifrån de funderingar som uppkommit under genomförandet av studien.

6.1 Studiens slutsatser

Studien har syftat till att undersöka i vilken omfattning medelstora svenska företag, som faller inom distinktionen mellan EU-direktivet och ÅRL, hållbarhetsrapporterar enligt lagkravet SFS 2016:947. Vidare har också skillnader mellan branscher och branschens påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning undersökts. För att uppnå den senare delen av syftet ställdes två hypoteser upp:

H1: Det finns en signifikant skillnad mellan de olika branscherna gällande hållbarhetsrapporteringens omfattning, i form av uppfyllande av kriterierna i SFS 2016:947.

H2: Bransch har en signifikant påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning, i form av uppfyllande av kriterierna i SFS 2016:947.

Efter analys av resultatet kunde en slutsats dras att företagen som ingick i urvalet hållbarhetsrapporterade i relativt liten omfattning, och att få företag levde upp till lagkravet i full grad. Vad gäller den första hypotesen bekräftas denna med försiktighet, eftersom endast de två branscherna fastighet och teknologi uppvisade signifikanta skillnader. För resterande branscher förelåg inga signifikanta skillnader. Den andra hypotesen kunde inte bekräftas, eftersom regressionsmodellerna uppvisade låg förklaringsgrad och där branschkategorierna inte verkade förklara hållbarhetsrapporteringens omfattning. De kontrollvariabler som påverkade i högre grad och uppvisade signifikanta positiva samband var företagsstorlek, väsentlighetsanalys och börsnotering.

De primära förklaringarna till varför företag i urvalet hållbarhetsrapporterade i liten omfattning resoneras vara ett förmodat begränsat externt intresse, kostnader som överstiger nyttan samt att lagkravet möjligtvis behöver revideras för att göra det mindre svårtolkat. Dessa förklaringar ligger också till grund för varför skillnader mellan branscher inte kunde hittas i samma utsträckning som i tidigare studier. Förklaringarna kan också sägas gälla för branschens påverkan på hållbarhetsrapporteringens omfattning, där regressionsmodeller inte visade på signifikanta samband för bransch.

Sammantaget har medelstora svenska företag, som faller under lagkravet i ÅRL, en del arbete kvar för att uppnå kriterierna i SFS 2016:947. Att ha en tydligare dialog med intressenter samt att studera de stora börsnoterade bolagens hållbarhetsrapporter skulle på sikt kunna leda till att hållbarhetsrapporteringen ökar i omfattning.

6.2 Förslag till vidare forskning

Beträffande vidare forskning inom området hållbarhetsredovisning har ett antal olika funderingar uppmärksammats under studiens genomförande, som kräver vidare forskning för att kunna besvaras. En studie av mer kvalitativ art bör genomföras för att vidare undersöka och kunna bekräfta anledningen till varför företagen inom urvalsgruppen hållbarhetsrapporterar i större eller mindre omfattning, samt vad som driver vilken information de väljer att inkludera i rapporten. Studien skulle kunna genomföras genom att exempelvis göra djupintervjuer med företagsrepresentanter som har insikt i företagets hållbarhetsarbete. Eftersom analysen av studiens resultat visar på att lagkravet möjligtvis är svårtolkat, hade en studie kunnat genomföras med syfte att undersöka hur lagkravet hade kunnat reviderats. Fokus hade då kunnat ligga på hur medelstora företag, på ett bättre sätt, kan uppfylla lagkravet. Genom att identifiera de specifika punkter i lagkravet som medelstora företag brister i, kan ett förslag ges på hur lagkravet bör revideras.

Referenslista

2014/95/EU. *EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/95/EU av den 22*

oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy. Bryssel: Europeiska unionen. Hämtad från Europeiska unionens officiella tidnings webbplats: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>

Bet. 2016/17:CU2. *Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy.* Stockholm:

Civilutskottet. Hämtad från Riksdagens webbplats:

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/arende/betankande/foretagens-rapportering-om-hallbarhet-och_H401CU2

Arvidsson, S. (2017). Hållbarhetsrapportering i de största bolagen. *Balans Fördjupning,*

2017(3), 1–3. Hämtad 2020-03-17 från [https://www.tidningenbalans.se/wp-](https://www.tidningenbalans.se/wp-content/uploads/2017/05/Hallbarhet-i-de-storsta-bolagen-trender-och-tendenser.pdf)

[content/uploads/2017/05/Hallbarhet-i-de-storsta-bolagen-trender-och-tendenser.pdf](https://www.tidningenbalans.se/wp-content/uploads/2017/05/Hallbarhet-i-de-storsta-bolagen-trender-och-tendenser.pdf)

Brammer, S., & Pavelin, S. (2004). Voluntary social disclosures by large UK companies.

Business Ethics: A European Review, 13(2–3), 86–99. doi: 10.1111/j.1467-

8608.2004.00356.x

Branco, M. C., & Rodrigues, L. L. (2008). Factors Influencing Social Responsibility

Disclosure by Portuguese Companies. *Journal of Business Ethics, 83(4), 685–701.*

doi: 10.1007/s10551-007-9658-z

Broberg, P., Tagesson, T., & Collin, S.-O. (2009). What explains variation in voluntary

disclosure? A study of the annual reports of corporations listed on the Stockholm

Stock Exchange. *Journal of Management & Governance, 14(4), 351–377.* doi:

10.1007/s10997-009-9104-y

- Bryman, A., & Bell, E. (2017). *Företagsekonomiska forskningsmetoder* (Upplaga 3 ed.). Stockholm: Liber.
- Cormier, D., Magnan, M., & Velthoven, B. V. (2005). Environmental disclosure quality in large German companies: Economic incentives, public pressures or institutional conditions? *European Accounting Review*, *14*(1), 3–39. doi: 10.1080/0963818042000339617
- Deegan, C. (2002). The legitimising effect of social and environmental disclosures - a theoretical foundation. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, *15*(3), 282–311. doi: 10.1108/09513570210435852
- Deegan, C., & Unerman, J. (2011). *Financial Accounting Theory* (Upplaga 2 ed.). Berkshire: McGraw-Hill Education.
- Donaldson, T., & Preston, L. E. (1995). The Stakeholder Theory of the Corporation: Concepts, Evidence, and Implications. *Academy of Management Review*, *20*(1), 65–91. doi: 10.5465/amr.1995.9503271992
- FAR. (2018). FAQ Hållbarhetsrapportering enligt ÅRL. Hämtad 2020-04-01 från <https://www.far.se/far/hallbart-far/>
- FAR. (2020). FAR: Revidera och stärk regelverket för hållbarhetsrapportering. Hämtad 2020-04-01 från https://www.far.se/nyheter/2020/februari/far-revidera-och-stark-regelverket-for-hallbarhetsrapportering/?_ga=2.254470024.1241508282.1585750304-525222899.1585750304
- FAR. (u.å). Hållbarhetsrapportering enligt ÅRL. Hämtad 2020-04-03 från <https://www.far.se/faq/hallbarhetsredovisning/>
- FAR online. (u.å). *RevR 12 Revisorers yttrande om den lagstadgade hållbarhetsrapporten*. Hämtad från <https://www-faronline-se.ezproxy.ub.gu.se/dokument/r/revr0012/?q=RevR%2012%20>

- Fifka, M. S. (2011). Corporate Responsibility Reporting and its Determinants in Comparative Perspective - a Review of the Empirical Literature and a Meta-analysis. *Business Strategy and the Environment*, 22(1), 1–35. doi: 10.1002/bse.729
- FN. (u.å). Globala målen för hållbar utveckling. Hämtad 2020-04-01 från <https://fn.se/globala-malen-for-hallbar-utveckling/>
- Freedman, R. E., & Reed, D. L. (1983). Stockholders and Stakeholders: A New Perspective on Corporate Governance. *California Management Review XXV*(3), 88-106. doi:10.2307/41165018
- Frostenson, M., & Helin, S. (2018). *Hållbarhetsredovisning: Grunder, praktik och funktion* (Upplaga 3 ed.). Stockholm: Liber.
- FTSE Russell. (2019). *Ground Rules: Industry Classification Benchmark (Equity)*. Hämtad från <https://www.ftserussell.com/data/industry-classification-benchmark-icb>
- Gallego-Álvarez, I., & Quina-Custodio, I. A. (2016). Disclosure of corporate social responsibility information and explanatory factors. *Online Information Review*, 40(2), 218–238. doi: 10.1108/oir-04-2015-0116
- Gamerschlag, R., Möller, K., & Verbeeten, F. (2010). Determinants of voluntary CSR disclosure: empirical evidence from Germany. *Review of Managerial Science*, 5(2–3), 233–262. doi: 10.1007/s11846-010-0052-3
- Gray, R., Javad, M., Power, D. M., & Sinclair, C. D. (2001). Social and Environmental Disclosure and Corporate Characteristics: A Research Note and Extension. *Journal of Business Finance Accounting*, 28(3–4), 327–356. doi: 10.1111/1468-5957.00376
- Jaggia, S., & Kelly, A. K. (2016). *Business statistics: communicating with numbers*. New York: McGraw-Hill Education.

- Kolk, A., Walhain, S., & Wateringen, S. V. D. (2001). Environmental reporting by the Fortune Global 250: exploring the influence of nationality and sector. *Business Strategy and the Environment*, 10(1), 15–28. doi: 10.1002/1099-0836(200101/02)10:1<15::aid-bse275>3.0.co;2-y
- KPMG. (2016). Krav på hållbarhetsrapportering från och med 2017. Hämtad 2020-04-01 från <https://home.kpmg/se/sv/home/nyheter-rapporter/2016/03/krav-pa-hallbarhetsrapportering-fran-1-juli.html>
- KPMG. (2017). *The KPMG Survey of Corporate Responsibility Reporting 2017* (Rapport 134802). Hämtad från <https://home.kpmg/xx/en/home/insights/2017/10/the-kpmg-survey-of-corporate-responsibility-reporting-2017.html>
- Mehmetoglu, M., & Jakobsen, T. G. (2017). *Applied statistics using Stata: a guide for the social sciences*. Los Angeles; London; New Delhi; Singapore; Washington DC; Melbourne: Sage.
- Morhardt, J. E. (2009). Corporate social responsibility and sustainability reporting on the Internet. *Business Strategy and the Environment*, 19, 436–452. doi: 10.1002/bse.657
- NASDAQ OMX. (2012). *Rules for the Construction and Maintenance of the NASDAQ OMX Nordic All-Share, List, Tradable and Sector Indexes*. Hämtad från https://indexes.nasdaqomx.com/docs/Methodology_OMXNORDIC.pdf
- Nationalencyklopedin. (u.å). Hållbar utveckling. Hämtad 2020-04-01 från <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/h%C3%A5llbar-utveckling>
- Patel, R., & Davidson, B. (2011). *Forskningsmetodikens grunder: Att planera, genomföra och rapportera en undersökning* (Upplaga 4 ed.). Lund: Studentlitteratur.

- PwC. (2016). Hållbarhetskrav i samband med börsnoteringar. Hämtad 2020-04-14 från <https://www.pwc.se/sv/publikationer/hallbar-affarsutveckling/hallbarhetskrav-i-samband-med-borsnoteringar.html>
- PwC. (2018). *From promise to reality: Does business really care about the SDGs?* Hämtad från <https://www.pwc.com/gx/en/sustainability/SDG/sdg-reporting-2018.pdf>
- PwC. (2019). Oroväckande brister i rapporteringen av företagens hållbarhetsarbete. Hämtad 2020-04-10 från <https://www.pwc.se/sv/hallbar-utveckling/hallbarhetsrapportering.html>
- Regeringskansliet. (2015). *Handlingsplan för företagande och mänskliga rättigheter* (UD 15.020). Hämtad från <https://www.regeringen.se/informationssystem/2015/08/handlingsplan-for-foretagande-och-manskliga-rattigheter/>
- Rehnfeldt, P. (2016, 5 april). Kritik mot hållbarhetslag. *Arbetsliv*. Hämtad från <https://www.prevent.se/arbetsliv/lagar-och-regler/2016/kritik-mot-lag-om-hallbarhetsrapport/>
- SFS 2016:947. *Lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)*. Stockholm: Justitiedepartementet. Hämtad från Regeringskansliets webbplats: <http://rkrattsdb.gov.se/SFSdoc/16/160947.PDF>
- Stanny, E., & Ely, K. (2008). Corporate environmental disclosures about the effects of climate change. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 15(6), 338–348. doi: 10.1002/csr.175
- Svenskt Näringsliv. (2016). *FAQ: Vad innebär lagen om hållbarhetsrapportering?* Hämtad från <https://www.svenskhandel.se/contentassets/c368b07910fb43e0a2e941efcfbf67a5/faq-lag-om-hallbarhetsrapport.pdf>

- Tagesson, T. R., Blank, V., Broberg, P., & Collin, S. O. (2009). What explains the extent and content of social and environmental disclosures on corporate websites: a study of social and environmental reporting in Swedish listed corporations. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 16(6), 352–364. doi: 10.1002/csr.194
- UNICEF. (u.å). Barnrättsprinciperna för Företag. Hämtad 2020-04-03 från <https://unicef.se/barnrattsprinciperna>
- UNRIC. (2011). Mutor och korruption. Hämtad 2020-04-03 från <https://unric.org/sv/mutor-och-korruption/>
- Vornedal, I., & Ruud, A. (2009). Sustainability reporting in Norway - an assessment of performance in the context of legal demands and socio-political drivers. *Business Strategy and the Environment*, 18(4), 207–222. doi: 10.1002/bse.560

Bilaga 1 - Slutgiltigt urval av företag

AB Berner & Co	AB Åda Förvaltning	Abdon Group AB	Aditya Group AB	Advania Sverige AB
Advokatfirman Vinge Stockholm AB	Akademiska Hus Aktiebolag	Aktiebolaget Anders Löfberg	Aktiebolaget Euroform	Aktiebolaget Familjebostäder
Aktiebolaget Infjärdens Värme	Aktiebolaget Karlskrona Moderbolag	Aktiebolaget Svensk Exportkredit	Aktiebolaget Svenska Bostäder	Aktiebolaget Tingstad Papper
Aktiebolaget Trav och Galopp	Aktiebolaget Åbro Bryggeri	AKWEL Sweden AB	Albany International Aktiebolag	Alektum Group AB
Alimak Group Sweden AB	Almi Företagspartner AB	AP&T Sweden Aktiebolag	APCOA Parking Sverige AB	ApQ EI AB
Atrium Ljungberg AB	Attends Healthcare AB	Atteviks Bil Aktiebolag	AWA Holding AB	Avanza Bank Holding AB
Balco Group AB	BE Group Sverige AB	BELSTROJ AB	Bengt Dahlgren Intressenter AB	BESTSELLER Stores Sverige AB
Bil AB Josef Engström	Biotage AB	Bjerring AB	BLS Industries AB	Bratt International Aktiebolag
Bure Equity AB	Business Wellness Group AB	Bygg Partner i Dalarna Aktiebolag	Cambrex Karlskoga Aktiebolag	Canon Svenska Aktiebolag
Castellum Aktiebolag	Cellbes AB	Cervera AB	Collector AB	Consid AB
Coop Mitt AB	Coop Sverige AB	Copenhagen Malmö Port Aktiebolag	Crane AB	CWS-boco Sweden AB
Destination Gotland AB	Domsjö Fabriker Aktiebolag	DORO AB	DXC Technology Sverige AB	Ecolean Aktiebolag
Edsbyn Senab AB (publ)	Egencia Sweden AB	Einar Mattsson AB	Ekman & Co Aktiebolag	Ellevio AB
Eskilstuna Kommunfastigheter Aktiebolag	Finnvedens Lastvagnar AB	First Rent A Car Aktiebolag	Fiskeby Board AB	FLIR Systems Aktiebolag
Folktandvården Gävleborg AB	Folktandvården Sörmland AB	Forsman & Bodenfors Aktiebolag	Fresks Holding AB	G5 Entertainment AB (publ)
Gamla Uppsala Buss Aktiebolag	GARO Aktiebolag	Gina Tricot Försäljnings AB	Gudrun Sjoden Group AB	Götene Kyltransporter Aktiebolag
Helmia Bil Aktiebolag	HemoCue Aktiebolag	Hemtex Aktiebolag	Hilti Svenska Aktiebolag	HiQ Stockholm AB

Holmgrens Bil AB	Hydroscand Aktiebolag	Ikano Bostad AB	Indiska Magasinet Aktiebolag	Infor (Sweden) AB
Inission AB	INOVYN Sverige AB	IVL Svenska Miljöinstitutet AB	Jeppesen Systems AB	J-O Johansson i Varberg Aktiebolag
JSB Gruppen AB	Jämtkraft Aktiebolag	Jönköping Energi Aktiebolag	K Öhlin Holding AB	KG Knutsson Aktiebolag
Kongsberg Automotive AB	Kopparbergs Bryggeri Aktiebolag	Kuehne & Nagel AB	Lammhults Design Group AB	Liljas Personbilar AB
Linnealex AB	LL Intressenter AB	LOCUM Aktiebolag	LäkarLeasing Sverige AB	Martinson Group Aktiebolag
Max Matthiessen AB	MECA Sweden AB	MedCap AB (publ)	Mercuri International Group AB	Midsona AB
MKB Fastighets Aktiebolag	MVB Holding AB	MYBW Office Management International AB	mySafety Group AB	NCAB Group AB (publ)
Netel Group Holding AB	Newsec Property Asset Management Sweden AB	NGS Group Aktiebolag	Nilörngruppen Aktiebolag	Nobis Aktiebolag
NorDan AB	Nordic Food Group AB	Nordic Sugar AB	Nordström & Co Trävaru AB	Nouryon Functional Chemicals AB
Nouryon Surface Chemistry AB	Nowaste Logistics AB	NTEX AB	NWT Gruppen AB	Office Depot Svenska AB
Optik Smart Eyes AB	Panduro Hobby Aktiebolag	PanLink AB	Per-Olof Ejendal Aktiebolag	Philips Aktiebolag
Polarbrödsgruppen Aktiebolag	Polykemi Aktiebolag	Pon Equipment Aktiebolag	Presto Brandsäkerhet AB	ProfilGruppen AB
QlikTech International AB	QSC Restauranger AB	Radiator VVS Aktiebolag	RESIA Travel Group Aktiebolag	Rodret i Örnköldsvik AB
Rogubini AB	Rottneros AB	Ryds Bilglas AB	Saint-Gobain Ecophon Aktiebolag	Sallén Elektriska Aktiebolag
Samariten Ambulans Aktiebolag	Samsung Electronics Nordic Aktiebolag	SBC Sveriges BostadsrättsCentrum AB	Scorett Footwear AB	Selecta AB
Semantix International Group AB	Sh bygg, sten och anläggning AB	Shiloh Industries AB	SKF Mekan Aktiebolag	Skobes Bil Aktiebolag
Softronic Aktiebolag	Sony Mobile Communications International AB	Staples Sweden AB	STARKA AB	Stenvalls Trä Aktiebolag

Stoby Måleri AB	Stockholms Stadtsteater Aktiebolag	Stoneridge Electronics AB	Storytel AB (publ)	Strömsholmen Aktiebolag
Sturehof Aktiebolag	Suzuki Garphyttan AB	Sveab Holding AB	SWECO Industry AB	SWECO Management AB
SWECO Structures AB	SWEP International AB	Sveriges Utbildningsradio Aktiebolag	Sydskaanes avfallsaktiebolag, SYSAV	SYNLAB Analytics & Services Sweden AB
Systemair Sverige AB	TeknikMagasinet Sweden Aktiebolag	TePe Munhygienprodukter AB	Thage i Skåne Aktiebolag	Thomas Betong AB
TNT Sverige AB	Tommy Nordbergh Åkeri AB	TradeDoubler Aktiebolag	TT Nyhetsbyrån AB	Umeå Energi Aktiebolag
UNIT4 AB	Uppsalahem Aktiebolag	URBASER AB	USS United Shipping Services Aktiebolag	Wallenius Marine AB
Vasakronan AB (publ)	Vasakronan Holding AB	Vedum Kök och Bad Aktiebolag	Venue Retail Group Aktiebolag	Versteegh Gruppen Aktiebolag
West Atlantic AB (publ)	Viking Supply Ships AB	Wisby Shipmanagement AB	Visma Spcs AB	Visolit Sweden AB
Vitrolife AB	voestalpine Precision Strip AB	Vy Tåg AB	Würth Svenska Aktiebolag	Västerviks Kommuns Förvaltnings AB
Västrafik AB	Växjö Kommunföretag AB	Åhlin & Ekeroth Byggnads AB	Älvsbyhus Intressenter AB	Örebrobostäder Aktiebolag
Öresundskraft AB				

Bilaga 2 - Rekommendationer från FAR och Svenskt Näringsliv

Lagkravet SFS 2016:947	Tolkningsrekommendation
"Rapporten ska ange företagets affärsmodell"	Kortfattad beskrivning av företagets verksamhet, kan även hänvisa till annat ställe i årsredovisning. Bör relatera till aktuella hållbarhetsfrågor men inget krav.
"Rapporten ska ange den policy som företaget tillämpar i frågorna, inklusive de granskningsförfaranden som har genomförts"	De grundprinciper som gäller för företagets handlingar. Behöver inte vara en för företaget specifik policy, utan kan innefatta avtal, standarder och överenskommelser. Dessa måste beskrivas i rapporten.
"Rapporten ska ange resultatet av policyn"	Företaget ska kontinuerligt följa upp och analysera hur policy efterlevs och vilken verkan den haft. Företaget ska redogöra för de åtgärder som tagits med anledning av policyn.
"Rapporten ska ange de väsentliga risker som rör frågorna och är kopplade till företagets verksamhet inklusive, när det är relevant, företagets affärsförbindelser, produkter eller tjänster som sannolikt får negativa konsekvenser"	Negativa konsekvenser som redan identifierats eller kan uppstå i företagets egen verksamhet eller kopplat till dess aktiviteter ska nämnas. Detta kan innefatta produkt, tjänst och även underleverantörers negativa påverkan.
"Rapporten ska ange hur företaget hanterar riskerna"	Åtgärder som vidtagits för att förhindra olika negativa konsekvenser av företagets verksamhet.
"Rapporten ska ange centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten"	Någon form av kvantifierade uppgifter av icke-finansiell natur, behöver dock ej vara sifferupplysningar. Kan visa mål och resultat, även på områden där företaget inte har en policy.
Rapporten ska innehålla ett skriftligt, undertecknat yttrande där revisor uttalar sig om huruvida en hållbarhetsrapport har upprättats eller inte	Revisorn ska lämna ett uttalande om hållbarhetsrapporten har upprättats eller inte. Om rapporten upprättas separat ska yttrandet bifogas till rapporten.